

Kāpēc Uldis Sesks
kandidē kā
Nr.3 sarakstā?

>>10.lpp

Andreja Rjabceva
iznākšana politikas
starmešu gaismā.

>>6.lpp

Kā skolās radīt
vidi izaugsmei
katram bērniem?

>>4.lpp

Pabalsts veselības
aprūpei -
divkāršots

>>5.lpp

LIEPĀJAS AVĪZE

APRĪLIS 2021

LIEPĀJAS PARTIJA

LAI TOP

G.Ansiņš: "Varu ietekmēt notikumus par labu Liepājai!"

5.
saraksts

Liepājas pašvaldībā GUNĀRS ANSIŅŠ strādā 27 gadus. Ieguvis izglītību gan šeit, gan ārzemēs, tomēr par savu galveno izglītības dokumentu un bagātību Gunārs sauc uzkrāto pieredzi, piedzīvoto un pārdzīvoto, kā arī darbā iepazītos cilvēkus. Šajās vēlēšanās Gunārs Ansiņš ir Liepājas partijas saraksta līderis.

Un, ja būtu iespējams, viņš dotos pie katra liepājnieka, lai personīgi izstāstītu, ko Liepājas partijas programma piedāvā turpmākajiem četriem gadiem.

>>2.lpp

Liepājas partija piesaka sarakstu pašvaldības vēlēšanām

Liepājas partija Centrālajai vēlēšanu komisijai iesniegusi kandidātu sarakstu un 4000 zīmju vēlēšanu programmu 5. jūnijā gaidāmajām pašvaldību vēlēšanām. Kopskaitā sarakstā iekļauti 18 kandidāti, starp kuriem ir gan esošie deputāti un pilsētā nozīmīgu nozaru vadītāji, gan arī politikas jaunpieņacēji, kas vēlēšanās kandidēs pirmo reizi.

No Liepājas partijas ar pirmo kārtas numuru šoreiz pašvaldības vēlēšanās kandidēs pašreizējais domes priekšsēdētāja vietnieks **Gunārs Ansiņš**, kuram šīs būs pirmās vēlēšanas kā saraksta līderim, ar otro numuru seko pašvaldības komunikācijas padomnieks **Andrejs Rjabcevs**, savukārt pirmo trijnieku noslēdz ilggadējais Liepājas domes priekšsēdētājs **Uldis Sesks**.

Liepājas partijas sarakstā ar ceturto kārtas numuru iekļauts VAS "Latvijas autoceļu uzturētājs" valdes priekšsēdētājs **Vilnis Vitkovskis**, viņam seko Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas direktors **Helvijs Valcis**, Izglītības pārvaldes vadītāja **Kristīne Niedre-L**

Lathere, LIAA Liepājas biznesa inkubatora vadītājs **Gints Reķens**, SIA "Liepājas Reģionālā slimnīca" valdes priekšsēdētājs **Edvīns Striks** un Liepājas Speciālās ekonomiskās zonas pārvaldnieka vietnieks **Uldis Hmieļevskis**. Saraksta otro desmitnieku iesāk Liepājas teātra direktors **Herberts Laukšteins**, Futbola sporta skolas direktors **Aivis Tints**, BMX treneris **Roberts Klēpis**, Liepājas muzeja direktore **Dace Kārķla** un LOC Vieglatlētikas manēžas vadītājs **Artis Lagzdīnš**. Ar 15. kārtas numuru vēlēšanās pieteikta Liepājas Dizaina, mūzikas un mākslas vidusskolas direktore **Inga Auziņa**, viņai seko ārsts traumatologs-ortopēds **Jānis Vozņesenskis**, Liepājas Jūrniecības

koledžas direktora vietnieks **Jānis Džeriņš** un sarakstu noslēdz pazīstamais vēsturnieks, Karostas aktīvists un Latvijas Rezerves virsnieku asociācijas Kurzemes reģiona nodaļas priekšnieks **Juris Raķis**. Liepājas partijas deputātu kandidātu sarakstā iekļautas trīs sievietes un 15 vīrieši, gandrīz 90% no kandidātiem ir ar augstāko izglītību, turklāt 78% kandidātu ir maģistra vai doktora grāds. Kandidātu vecuma amplitūda sniedzas no 26 gadiem līdz 66 un vidējais kandidāta vecums ir 46 gadi. Gandrīz 40% no visiem sarakstā iekļautajiem kandidātiem ir jaunpieņacēji politikā un vēlēšanās kandidēs pirmo reizi.

G.Ansiņš: "Varu ietekmēt notikumus par labu Liepājai!"

– Par ko tu sapņoji skolas gados? Par ko vēlēties kļūt?

– Es uzaugu laikā, kad sapnis bija nokļūt ārzemēs, mācīties, redzēt pasauli. Savā ziņā man tas ir izdevies. Esmu redzējis daudz, sastapis daudz interesantu cilvēku. Man ir bijusi iespēja papildināt savas zināšanas Vācijā, Dānijā un divas reizes Amerikas Savienotajās Valstīs. Šobrīd gan vairāk mani sapņi saistīti ar Liepāju un dzīvi šeit.

– Padomju laikā iespējas nokļūt aiz robežām bija retajam.

– Esmu pārmaiņu laiku paaudze. Iespējas bija nelielas, bet es aktīvi darbojos Liepājas 1. vidusskolas skolēnu domē, un tolaik apmaiņas programmas lielākoties bija iespējamās tikai ar valstīm, kas bija sociālistisko valstu grupā. Tā es vēl skolas laikā, 1988. gadā, pēc nopietnām kontrolēm, pārrunām un pārbaudēm nokļuvi Berlīnē. Protams, mūra šajā pusē. Apmaiņas programmas ietvaros Berlīnē mūs sagaidīja praporščiks, kura uzdevumā mēs rakām grāvjus. Tas bija mulsinoši, bet bija arī iespēja satikt Berlīnes jauniešus un iegūt citu pieredzi. Tā nu ar Berlīni man ir izveidojušās īpašas attiecības. Pēc vairākiem gadiem tur atgriezos, lai studētu Berlīnes brīvajā universitātē vides zinības. Tā bija starptautiska grupa, bet bijām arī vairāki Latvijas pārstāvji, piemēram, mans kursabiedrs bija Māris Olte, ko pazīstam kā aktīvu vides aizstāvi un zaļā dzīvesveida popularizētāju. Starp citu, toreiz man bija arī pirmā pieredze ar referātu gatavošanu, pie tam angļu valodā un vēl pie datora.

- 2 -

– Tu esi vides maģistrs. Tava izvēle studēt šo zinātni bija apzināta?

– Jāsaka, mani ievirzīja. Kad studēju Liepājas Pedagoģijas augstskolā, Inese Eistere, Liepājā zināma vides aktiviste, mani iesaistīja vides kustībā. Toreiz par to nebija tik daudz informācijas kā šobrīd, bet tas uzrunāja. Vides jautājumi pēkšņi bija kļuvuši aktuāli. Latvija bija atguvusi neatkarību un toreiz tiecāmies uz savu – sakārtotu un tīru valsti. Mācījāmies paust savu viedokli. Arī tas bija jāmācās. Tā nu manas studijas vides zinību maģistrantūrā Latvijas Universitātē bija ļoti pat apzinātas. Mūsu izlaidums – 12 maģistri – bijām pirmie, kas Latvijā ieguva šādu izglītību. Joprojām cits citu zinām, esam atbalstījuši, ja nepieciešams. Ir kursa biedri, ar kuriem attiecības joprojām ir ciešas, arī ar pasniedzējiem un īpaši ar Latvijas Universitātes profesoru Valdi Segliņu, kurš nekad neatsaka padomu arī šodien. Faktiski gandrīz visus mūs izķēra valsts pārvaldes institūcijas un pašvaldības.

– Tā tu nokļuvi Liepājas domē?

– Pateicoties šai izglītībai, toreizējais Liepājas domes priekšsēdētāja vietnieks Gundars Vīksna mani aicināja darbā domē vadīt Vides nodaļu. Protams, piekritu. Tas bija izaicinājums, kuram faktiski biju gatavojies. Tomēr pat neapzinājos, cik apjomīgs ir šis darbs un ar kādu pretestību tolaik saskaršos. Tas bija 1994. gads – Atmodas laiks, Karosta tikko atvērta iedzīvotājiem, lielo rūpnīcu ražošana bez nopietnām attīrīšanas iekārtām, nerunājot jau par atkritumu apsaimniekošanu un daudziem

citiem vides uzturēšanas vai saglabāšanas jautājumiem, kas šodien ir pašsaprotami. Sākums bija ļoti grūts un smagnējs. Likumdošana nebija sakārtota. Bija gan ticība, gan neticība vienlaikus. Daudzās jomās valdīja haoss, bet bija labā griba.

” Gatavojamies ne tikai vēlēšanām, bet jaunam darba cēlienam, piedāvājam savu redzējumu turpmākiem četriem gadiem. Es vēlos, lai katrs liepānieks tajā ierauga sev svarīgas lietas. ”

– Kurš bija aktīvākais darba cēliens pašvaldībā? Ko atceries ar vislielāko prieku, ka esi to paveicis?

– Sākums noteikti bija interesants. Jaunībā gan bija grūti pieņemt atteikumus vai piekrist kompromisiem. Tomēr vides sakārtošanas jautājumos tā laika Liepāja pret šodienas ir kā diena pret nakti. Pēc Vides nodaļas kādu laiku vadīju Ārējo sakaru nodaļu. Tas bija sadraudzības pilsētu laiks. Mums joprojām tādas ir 11, un šis periods iedeva draugu un paziņu loku visā pasaulē. Tas bija arī Baltijas Pilsētu savienības laiks. Vēl tagad varu piezvanīt Kauņas, Kopenhāģenas vai citu Eiropas pilsētu mēriem un vadošajiem politiķiem kā labiem paziņām. Tomēr pats vērtīgākais man ir bijis Attīstības pārvaldes veidošanas posms. 2001. gadā Liepāja varēja sākt gatavošanos Eiropas Savienības fondu līdzekļu piesaistei un darījām to ļoti nopietni. Tā man bija arī pirmā pieredze ar tik liela kolektīva vadīšanu. Katrā tādā

situācijā sastopi cilvēkus, kuru atbalsts un vērtīgais padoms iedod pieredzi faktiski visam mūžam. Tāds cilvēks tolaik man bija Līvija Raģe.

– Vai tev ir bijusi iespēja mācīties, kā vadīt tik apjomīgus projektus, procesus?

– Noteikti daudz esmu mācījies no kolēģiem, no cilvēkiem, kuru paveiktais spēj iedvesmot. Piemēram, ilggadējais izpilddirektors Edgars Rāts bija paraugs kā vadīt cilvēkus, kā motivēt uzņemties atbildību, kā sasniegt rezultātu. Darbs Attīstības pārvaldē man devis ļoti vērtīgu pieredzi. Izstrādājām plānošanas dokumentus un gatavojamies Liepājas attīstības projektiem. Piemēram, Liepājas koncertzāles būvniecībai, Pulvera ielas izbūvei, Brīvības ielas rekonstrukcijai, vēsturiskā Gulbju dīķa atjaunošanai. Daudzu projektu izstrāde tika uzsākta tieši tajā laikā. Toreiz sastapāmies ar jēdzienu CO2 daudzuma samazinājums, ko var pārdot. Meklējām atbildes, cik tas maksā un kā to izdarīt? Tas bija pasaulē pirmais klimata pārmaiņu līgums, kura īstenošanā esmu piedalījies. Toreiz sāku apzināties, ka varu vairāk! Varu ietekmēt notikumus par labu Liepājai!

– Vai tāpēc pievērsies politikai?

– 2004. gadā, kad dibinājām Liepājas partiju, bija skaidrs, ka bez iesaistīšanās politikā nav iespējams pārstāvēt savas pilsētas intereses. Pie tam mainījās likumdošana un Apvienotais saraksts, kas veiksmīgi darbojās Liepājas lokālajā politikā, vairs nevarēja pastāvēt. Protams, bija iespēja pieslieties lielajiem politiskajiem spēkiem. Esmu saņēmis arī vairākus tādus piedāvājumus. Bet es apzinājos, ka lielajām partijām Liepājas vēlētajs ir maznozīmīgs. Mērķtiecīgāk ir veidot reģionālu partiju. Tā tapa ideja par Liepājas partiju, un es esmu viens no šīs partijas dibinātājiem. Toreiz dibinātāju kodols – Uldis Sesks, Zigrīda Rusiņa, Guntars Krieviņš, Tālvāldis Deklaus un citas spēcīgas personības – bijām pārliecināti, ka tas ir pareizais ceļš, tomēr pat necerējām uz tik lielu liepānieku atbalstu. Dibināšanas kongresā Liepājas Latviešu biedrības nama zāle, atsaucoties uz aicinājumu, strauji piepildījās ar jau zināmiem un arī vienkārši aktīviem liepāniekiem. Tas tiešām bija aizraujošs laiks. Jutām lielu atbalstu. Apzinājāmies atbildību, ko uzņemamies.

– Ko, tavuprāt, nozīmē politiķa darbs?

– Pirmkārt, tas ir ļoti atbildīgs darbs. Tas nozīmē konsultācijas ar nozares cilvēkiem, ar līdzcilvēkiem, kolēģiem, ar politiskām partijām. Otrkārt, šis darbs prasa noteikt fokusu uz sasniedzamo mērķi, spēju saskaņāt un norādīt ceļu tā sasniegšanai.

– Katram cilvēkam ir savs atpūtas, spēku atgūšanas veids. Kāds ir tavējais?

– Man patīk pastaigas. Neuzstādu sev lielus mērķus, neskaitu soļus, bet esmu no tiem, kas pilsētā bieži izvēlas atstāt savu auto stāvvietā un uz galamērķi doties ar kājām. Tā varu gan ieraudzīt labo un paveikto, gan labāk izprast arī kādus aizrādījumus vai priekšlikumus, uz ko norāda iedzīvotāji. Bet tas nenozīmē, ka uztveru to kā darbu – esmu liepānieks un mīlu šo pilsētu. Atzišos, ka dažkārt aicinu arī kolēģus kādu darba jautājumu risināt ne kabinetā pie galda, bet, piemēram, pastaigā pa Jaunliepājas ieliņām. Tādu pastaigu rezultātā esmu iededzies par Jaunliepājas promenādes projektu. Bet tad, kad tiešām gribu atpūsties darba dienas beigās un sakārtot domas, dodos pastaigā pa Vecliepājas ieliņām. Jāsaka, pieķeru sevi, ka apzināti vai neapzināti dodos pa savu skolas gadu maršrutu – Ūliha iela, Ausekļa iela, Kūrmājas prospekts ar himnas tēliem, Hikes un Vites ieliņas, Gulbīšu dīķis, Jūrmalas parks. Parks man ir ļoti īpaša vieta. Tajā ir tik daudz vēsturisku un skaistu vietu. Tādas, kas gaida savu atdzimšanu vai šobrīd jau top jaunā veidolā, piemēram, koncertdārzs "Pūt, vējiņi!".

– Kuras ir tavas visiemīļotākās vietas Liepājā?

– Diezin vai būšu oriģināls, sakot, ka tā ir Liepājas pludmale. Manās acīs tai nav konkurentu visā plašajā pasaulē. Taču, kopš brīža, kad aizsākām ezermalas labiekārtojuma projektu, esmu īpaši iemīļojis arī šo Liepājas ezera skaisto apkaimi – putnu vērošanas torņi, protams, Zirgu salas projekts, ko uztveru gandrīz vai kā personīgi izlolotu. Dzīvojam brīnišķīgā pilsētā. Te katram rajonam, katrai vietai pilsētā ir iespējams piešķirt vai pastiprināt jau esošo vērtību. Piemēram, Beberliņi vai Raiņa parks Jaunliepājā. Ar apņēmību strādājam, lai cauri visai Liepājai varētu doties ar tramvaju. Ezerkrasta mikrorajons jau ir, tagad jāsakopo spēki un argumenti, lai pierādītu naudas devējiem pārvada būvniecības nepieciešamību uz Laumas mikrorajonu. Līdzīgi ir ar velociņiem – to lietotāju ērtībai arī vēl jāizbūvē vairāki atzari, jānodrošina ceļš cauri pilsētas centram. Lai izprastu šīs vajadzības, esmu vienkārši kāpis uz riteņa un devies braucienos.

– Pandēmijas laiks mums visiem ir atņēmis ierastas lietas un tradīcijas. Kas tev pietrūkst visvairāk?

– Man vienkārši pietrūkst normāla dzīves ritma. Kaut vai pirmā skolas diena, kas septembrī aizritēja bez tik ierastā skata ielās ar sapucētiem bērniem un ziedu pušķiem. Pietrūkst sarunu klātienē. Bet visvairāk, protams, kultūras dzīves – savā ziņā nu jau pietrūkst iespēja uzpūcēties un ar ģimeni apmeklēt koncertu "Lielajā Dzintarā", teātra izrādi mūsu izcilajā Liepājas teātrī.

Gandrīz vai kā sāpīgu izjutu Lāčplēša dienas lāpu gājiena trūkumu, kurā esmu piedalījies ļoti daudzas reizes.

– Un kādas ir jauniegūtās mācības no šī laika?

– Nekur neaizmuksim no tehnoloģiju un jaunu komunikācijas rīku ienākšanas mūsu dzīvē. Šis laiks parādīja, vai un cik ātri protam pārorientēties un pielāgoties, uzņemties atbildību par saviem pienākumiem un strādāt ar pilnu atdevi arī attālināti, ja citu iespēju nav. Tas, ka varam organizēt sarunas un darbu ar saviem kolēģiem Liepājā, arī Rīgā un pat Briselē, tikties attālināti ar uzņēmumu un iestāžu vadītājiem un darbiniekiem, tiešām ir šī laika iespēja, mācība un arī priekšrocība. Vēl pirms dažiem gadiem tas diez vai būtu iespējams.

– Minēji, ka reģionāla partija bez atbalsta savus mērķus realizēt

Šis periods iedeva draugu un paziņu loku visā pasaulē. Vēl tagad varu piezvanīt Kauņas, Kopenhāģenas vai citu Eiropas pilsētu mēriem un vadošajiem politiķiem kā labiem paziņām.

nevar. Par Liepājas partiju interesējušās daudzas lielās partijas, tomēr konkrēti sadarbība līgumi bijuši ar Tautas Partiju un šobrīd ar Zaļo un zemnieku savienību.

– Katrs sadarbības līgums vai vienošanās ir kalpojusi noteiktu laiku, pamatā uz konkrētu Saeimas darbības periodu. Jāsaprot, ka katra puse meklē savus ieguvumus. Liepājas partijai šo sadarbības līgumu ietvaros ir izdevies ne vienreiz vien valdības skatu pagriezt Liepājas virzienā un to noturēt. Aigara Kalvīša valdības laikā likti pamati un īstenoti vairāki nopietni projekti, bez kuriem Liepāja nemaz vairs nebūtu iedomājama, piemēram, Liepājas Olimpiskais centrs, koncertzāle. Visnopietnāko politisko rūdījumu un pieredzi guvu Māra Kučinskā valdības laikā, kad Liepāja aktīvi piedalījās Latvijas lielajā politikā. Varu teiktu, ka tolaik ieguvu pārliecību, ka spēju, esmu drošs un protu aizstāvēt Liepājas intereses valdībā vai katrā no ministrijām. Tā uz Liepāju atnāca Vieglatlētikas manēža, Tenisa halle, jaunie tramvaji, uzsākām Zirgu salas labiekārtošanu. Visi tie projekti, kas realizējas šobrīd vai realizēsies šajos gados, ir aizsākti toreiz, vairāk nekā diviem gadiem. Arī esošā sadarbība ar valdību turas uz tolaik iegūtiem kontaktiem un ļauj realizēt nopietnus darbus. Šodien Liepājas attīstības vārdā tik nopietnu darbu no jauna neviens vairs nebūtu spējīgs ne uzsākt, ne realizēt.

Pēdējā gada laikā Liepājas partijas rindās esam uzņēmuši daudzus jaunus biedrus, lielākoties vecumā starp 30 un 40 gadiem, kuri saka, ka šī izvēle ir līdzšinējā partijas darba novērtējums un arī turpmāka vēlme aktīvāk iesaistīties politikā.

– Cik aktīvi seko līdzi notikumiem pasaules, Eiropas politikā, Latvijas, protams?

– Politika ir interesanta kā process un vienmēr esmu to vērojis gan no malas, gan iekšienes. Interesanta bija tā politiku paaudze, kas šobrīd daļēji sevi realizē Eiropas parlamentā, piemēram, Roberts Zīle, kas, būdams finanšu ministrs, uzsāka darbu pie Latvijas Nacionālā Attīstības plāna. Eiropas un pasaules mērogā tā ir Angela Merkele, kuras spēks un ietekme ir ārpus Vācijas robežām. Domāju, Kanādas premjers Džastins Trudo iedod svaigas vēsmas viedoklim par politiku darbu. Bet, vērtējot Latvijas politisko situāciju šodien, jāsaka, ka valdības koalīciju veido piecas partijas un tādā sastāvā vienprātību iegūt ir sarežģīti. Vēl vairāk – katrs lēmums nes sev līdzi

politiskās vienošanās. Tāpēc valda haoss, un sabiedrība bieži nespēj saprast pieņemtos lēmumus vai mums pat netiek skaidrots, kas un kā vārdā tiek darīts. Savukārt politikā kopumā ir tāds eksperimentēšanas seku laiks. Katrs jauns politisks spēks nosauc jaunus ambiciozus uzdevumus un mērķus, apvainojumus, solījumus. Un, ja neizdodas tos realizēt, vienkārši uz nākamajām vēlēšanām nosauc sevi jaunā vārdā, izliekoties, ka ar to veco vairs nav nekāda sakara. Tāds atbildības trūkums gan par kļūdām, gan par grūtiem lēmumiem.

– Šajās vēlēšanās pirmo reizi startē ar pirmo numuru sarakstā. Vai tas nozīmē, ka esi apņēmies piedāvāt citādu Liepājas partijas politiku?

– Domāju, ka Liepājas partijai varas gados nevar pārņemt stagnēšanu. Ir bijušas gan veiksmes, gan neveiksmes, bet esam strādājuši. Mēs pāršķiram lapu un esam gatavi piedāvāt vēlētajiem jaunu pieeju Liepājas politikas veidošanā.

Iespējams, mūsdienīgāku un saprotamāku jaunajai paaudzei – tai paaudzei, kas šobrīd aktīvi veido Liepājas notikumus, ekonomiku, dzīvi, vidi. Vispār šis pēdējais gads Liepājas partijai ir bijis ļoti aktīvs. Partijas rindās esam uzņēmuši daudzus jaunus biedrus, lielākoties vecumā starp 30 un 40 gadiem, kuri saka, ka šī izvēle ir līdzšinējā partijas darba novērtējums un arī turpmāka vēlme aktīvāk iesaistīties politikā. Tas ir tiešām apsveicami, jo bija laiks, kad jauni cilvēki ļoti konkrēti teica, ka nevēlas neko zināt par politiku, un tā viņiem neinteresē.

Arī mūsu vēlēšanu saraksts ir izveidots kā pieredzes un jaunības saskaņota līdzdalība. Veiksmīgs spēku un zināšanu balanss starp visām pilsētas vadošajām nozarēm. Liepājas sarakstā nav tikai viena vai dažas spilgtas personības. Vēlētājs ar īpašām atzīmēm var izveidot savu pārstāvniecības komandu.

– Un kādi ir Liepājas partijas un tavi mērķi šīm pašvaldību vēlēšanām?

– Gatavojamies ne tikai vēlēšanām, bet jaunam darba cēlienam, piedāvājam savu redzējumu turpmākiem četriem gadiem. Es vēlos, lai katrs liepājnieks tajā ierauga sev svarīgas lietas. Ja būtu

iespējams, es gribētu katram personīgi izstāstīt, ka vēlos panākt to, lai Liepājā izveidotos arvien vairāk labi atalgotas darba vietas, lai izglītības piedāvājums ir interesants un augstvērtīgs, lai pēc pandēmijas varam baudīt labi nogatavinātu piedāvājumu kultūrā, mākslā, viesmīlībā, arī jaunajos objektos kā koncertdārzā "Pūt, vējiņi!", Hoijeres viesnīcā, lai varam ielikt pamatus jaunas bibliotēkas projektam, lai veselību iedzīvotājiem nodrošina veselīga dzīvesveida piedāvājums un sportošanas iespējas, lai varam turpināt Zirgu salas labiekārtošanu, Kārļa Zāles laukuma projektu, lai varam piešķirt jaunus vaibstus Jaunliepājai, lai top projekts jaunajai tramvaja līnijai uz Laumas rajonu, lai velobraucējiem ir ērti pieejams pilsētas centrs un atzari uz izglītības un kultūras iestādēm. Šie un vēl daudzi citi darbi, ko Liepājas partija piedāvā savā vēlēšanu programmā, ir mans mērķis šīm vēlēšanām. Vēlos, lai Liepāja ir vieda, atvērta, pieejama, iespējām bagāta un darbīga.

Raimonds Vējonis,

Latvijas Valsts prezidents (2015–2019), aizsardzības ministrs, vides ministrs Kopš 2020. gada – Latvijas Basketbola savienības vadītājs:

– Gunāru Ansiņu vienmēr ir vadījusi mērķtiecība un pārliecība par darāmo darbu. Pateicoties tam, Liepāja bijusi starp aktīvākajām Latvijas pilsētām un pārliecinoši pratusi savas intereses aizstāvēt Rīgā, ministrijās, valdībā. Mērķtiecība, gatavība strādāt un panākt vēlamo savas pilsētas iedzīvotāju vārdā ir reģionālas partijas politiķim svarīgākās rakstura īpašības. Vienlaikus

Mantas Jurgutis,

Kauņas vicemērs, Baltijas pilsētu savienības vicemērs

– Pateicoties Gunāra Ansiņa atsaucībai, nu jau daudzu gadu garumā ir izveidojušās noturīgas sadarbības saites starp Liepāju un Kauņu. Šis laiks mums personīgi devis arī ciešas un draudzīgas attiecības. Mūs vienojusi līdzīga pieredze un vēlme rīkoties savu pilsētu labā. Esam tiešām labi sastrādājušies, risinot dažādus pilsētu problēmjautājumus, arī plānojot priecīgus notikumus vai svētkus. Piemēram, Eiropas Kultūras galvaspilsētas titula iegūšana, par kuru Liepāja šodien vēl cīnās, bet Kauņa savu iespēju jau ir ieguvusi 2022. gadā. Visa pieredze un līdzdalība, ko vien spēsim sniegt, Liepājai pienāksies, ja vēlētajī Gunāram Ansiņam dos iespēju vadīt Liepāju. Cilvēkam ar tādu pieredzi un zināšanām ir jāturpina darbs pilsētas vadībā.

šodienas politika ir sarežģītu kompromisu māksla. Tā prasa zināšanas, pieredzi, toleranci un draudzīgu attieksmi pat konkurentiem ar Gunāru Ansiņu ir grūti spēkoties. Latvijas politikā nav daudz cilvēku ar tādu zināšanu un spēju daudzumu. Darba gados uzkrātais rūdījums viņu izceļ gan Liepājas, gan Latvijas politiku mērogā.

Elīna Tolmačova,

Liepājas pašvaldības Vides, veselības un sabiedrības līdzdalības daļas vadītāja

– Savu darbu pašvaldībā uzsāku Liepājas Attīstības pārvaldē. Tas bija interesants profesionālās pieredzes un prasmju iegūšanas laiks. Gunārs Ansiņš veidoja komandu, lai varam uzsākt un mērķtiecīgi plānot Liepājai piesaistīt Eiropas fondu līdzekļus. Mācījāmies pārstāvēt Liepājas intereses valdībā, ministrijās. Kā pārvaldes vadītājs viņš ir pratis vienot kolēģus darbam, ļāvis mācīties un gūt pieredzi. Attīstības pārvaldē ir izauguši profesionāli dažādās nozarēs. Domāju, tas ir vērtīgs talants un spēja saskatīt cilvēkos potenciālu, virzīt uz mērķi un iegūt svarīgu rezultātu.

Vilnis Vitkovskis uzsver aktīvāka dialoga nozīmi ar iedzīvotājiem: "Ir jāturpina veidot un attīstīt pieejamus un ērti lietojamus rīkus un veidus, kā liepājniekus un apkaimju iedzīvotājus vairāk iesaistīt pilsētai svarīgu ideju ģenerēšanā. Uzvaru es lieku uz savstarpēju dialogu, lai katra mikrorajona iedzīvotāja pārliecība un redzējums, kā jāattīstās videi ap viņa dzīvesvietu un ikdienas ceļiem, pašvaldībai būtu zināms un saklausīts. Svarīgi, lai iedzīvotāji savā vidē dzīvo un jūtas labi, tiek veidota lepnuma, gandarījuma un piederības sajūta par sasniegto."

Par praktiskiem un iedzīvotājiem saprotamiem pašvaldības darbiem un mērķiem

Vilnis Vitkovskis

Liepājas domes deputāts, Manheimas Universitātes Biznesa skolas un ESSEC Biznesa skolas maģistra programmas absolvents, VAS „Latvijas autoceļu uzturētājs” valdes priekšsēdētājs. Dzimis Kuldīgā, 1974. gadā.

Savu viedokli Vilnis pamato ar to, ka lielu savu dzīves daļu pavadā ārpus Liepājas, un tas ļauj raudzīties uz pilsētu nedaudz savādāk – tā iespējams pamanīt lietas, kas ikdienā būtu paslīdējušas garām: "Skaidrāk varu saskatīt, kāds attīstības ceļš pilsētai ir jāturpina gan lai piesaistītu pilsētai jaunus iedzīvotājus un speciālistus, gan lai – un tas jo svarīgāk – piekertos, iespējams, nelielām, bet svarīgām lietām liepājnieku labā. Redzu varbūt pat precīzāk un niansētāk problēmas, kuras iezīmējas pilsētvidē. Esmu kā iedzīvotājs, kas ļoti mīl šo pilsētu, bet atguvis skaidrāku skatu uz lietām, kurām ikdienā acis "pārpeld" pāri."

Lai arī profesionālā dzīve liek šobrīd vairāk justies kā Liepājas skartajam, Liepājas domes deputāts uzsver, ka tikai Liepāja ir īstās mājas: "Šeit es rodu spēku, mieru un smeļos enerģiju. Mani iedvesmo pludmale, parks un arhitektūra. Liepājai ir savs īpašais kods, kas neatstāj vienaldzīgu."

"Manas prioritātes ir izglītība, sports un veselīgs dzīvesveids," savu apņemšanos plānu nākamajam domes sasaukumam uzskaita Vilnis Vitkovskis. Un tieši izglītību uzskata par augstāko prioritāti. "Dzīves un arī starptautiskā pieredze ir devusi pārliecību, ka izglītība ir visu veiksmīgo valstu, pašvaldību,

konkrētu organizāciju un uzņēmumu attīstības stratēģiju pamatu pamatā. Tā dod pašapziņu, spēju pieņemt lēmumus, nebaidīties no pārmaiņām un izaicinājumiem. Izglītība ir pamats visu nozaru veiksmīgai darbībai," norāda domes deputāts.

Vilnim vienmēr ir bijis svarīgs sports: "Esmu priecīgs par pašvaldības un visu iesaistīto speciālistu darbu, īstenojot vieglatlētikas un tenisa halles celtniecības projektus. Iepriekšējos gados uzbūvētās sporta celtnes un izveidotā infrastruktūra sportam brīvā dabā ir radījušas liepājniekos vēlmi iet, skriet un kustēties. Piedāvājums jāstiprina, to

turpināsim pilnveidot. Es ticu, ka sportam ir jābūt klātesošam ikdienā. Aktīvs dzīvesveids ir labas veselības pamats."

” Izglītība ir visu veiksmīgo valstu, pašvaldību, konkrētu organizāciju un uzņēmumu attīstības stratēģiju pamatu pamatā. Tā dod pašapziņu, spēju pieņemt lēmumus, nebaidīties no pārmaiņām un izaicinājumiem. Izglītība ir pamats visu nozaru veiksmīgai darbībai. ”

Pēdējo trīs gadu profesionālā pieredze ceļu nozares jomā Vilnim Vitkovskim ir devusi zināšanas un pārliecību spējai realizēt mērķtiecīgas un iedzīvotājiem vajadzīgas infrastruktūras programmas: "Ir ekonomisks un videi draudzīgs pamatojums grants ielas pārbūvēt par asfaltētām ielām jeb labāks apzīmējums būtu – par zaļām, interesantām, labiekārtotām un drošām zonām ar apstādījumiem un vides elementiem. Es Liepāju bieži saucu arī par aleju pilsētu."

Kristīne Niedre-Lathere ir Liepājas pilsētas Izglītības pārvaldes vadītāja kopš 2016. gada. Uzaugusi ka Ezermalas meitene, mācījiesies Raiņa 6. vidusskolā, vēlāk Liepājas Universitātē, Rīgas Starptautiskajā ekonomikas un biznesa augstskolā, papildus izglītojiesies Norvēģijā un Lielbritānijā. Gādīga mamma savām trim meitām un dēliņam. Savu profesionālo karjeru sākusi veidot Liepājas Universitātē kā Starptautisko attiecību daļas vadītāja. Spēcīga, empātiska personība, kurai profesionālā darbība ir sirdslieta.

"Liepāja ir mans šūpulis, mana mājvieta jau 43 gadus. Te piedzimu, uzaugu un turpinu augt, pilnveidojos vēl šobrīd. Liepājas dvēsele sniedz man mieru, bet dažkārt liepājnieka stūrgalvīgā daba uzjunda trauksmi, nemieru un vēlmi pēc taisnības. Šī ir vieta,

Veidot skolās vidi, kurā katram bērnam ir iespēja augt, attīstīties un pilnveidoties

Kristīne Niedre-Lathere

Liepājas pilsētas Izglītības pārvaldes vadītāja Dzimusi 1977. gadā

kas iemācīja man iepazīt robežas, sadzīvot ar rutīnu un veidot pašai savu pilnveides režīmu. Esmu pieņēmusi arī fantastiskus izaicinājumus, izglītoties ārpus Latvijas, kas mani noteikti ir rūdījuši un ļāvuši būt ar sevi, lai saprastu, ka mana vieta ir šeit – Latvijā un Liepājā," piederību Liepājai un atbildību par savu darbu raksturo K.Niedre-Lathere. Viņa saka, ka vēlas būt noderīga sabiedrībai, kurā pati ir izaugusi, veidojusi un izkopusi attieksmes, attiecības un vērtības, veidojot arī savu ģimenisko dzīves kanonu. Dzīvē sapratusi, ka ne viss vienmēr ir līdzsvarā un harmonijā, bet reizēm arī kontrastos un pretstatos. "Tas, kas mūsu dzīvi satricina, izsit no līdzsvara, izaicina, ir pietiekams iemesls, lai domātu, ko ar to visu var darīt ikviena cilvēka labā, uzņemoties atbildību par kopējo virzienu, kādā tālāk

dosies mūsu pilsēta, kādas būs mūsu mājas," uzskata Izglītības pārvaldes vadītāja.

Kristīne Niedre-Lathere ir pārliecināta, ka laba izglītība ikvienam bērnam un jauniešiem ir noteicošais faktors, un tā veido mūsu dzīves kvalitāti, labjūtu un pilsētas attīstības jaudu kopumā. Tāpēc ir gatava turpināt iesāktu, nodrošinot kvalitatīvu izglītību visās vecuma grupās un visos līmeņos, ņemot vērā ikviena bērna spējas un vajadzības.

"Mūsu mērķis nav tikai izcilības un augstas vietas skolu reitingos, bet gan cilvēkfaktorā balstīts sinerģiska kopstrādes procesa kvalitatīvs rezultāts. Mēs vēlamies veidot skolās un bērnudārzos tādu vidi, kurā katram bērnam ir iespēja augt, attīstīties un pilnveidoties veselīgā un drošā izglītības ekosistēmā. Esam par labāko

iespējamo izglītības modeli ikvienam bērnam. Tāpēc izglītības sistēma Liepājā tuvāko gadu laikā kļūs patiesi iekļaujoša – gan talantīgiem un ne tik talantīgiem, gan bērniem no sociālā riska ģimenēm, bērniem ar mācību grūtībām un īpašām vajadzībām. Mūsu iekļaujošās izglītības centrs jau tagad ārkārtas situācijas laikā ir nopietns balsts gan vecākiem, gan pedagogiem," stāsta Kristīne.

” Pedagogi ir mūsu lielākā vērtība, tāpēc veidosim īpaši motivējošu pašvaldības atbalsta un priekšrocību programmu pedagogiem, kuri ir mūsu emocionālās inteliģences “zelta fonds”. ”

Lai attīstītu bērnu spējas un zinātkāri, īpaši dabas zinātnēs un modernajās tehnoloģijās, paredzētas papildu izglītojošās nodarbības gan Dabas mājā, gan Zinātnes, izglītības un inovāciju centrā (ZIIC). Uz Dabas māju un ZIIC bērni varēs ērti nokļūt ar organizētu bezmaksas transportu.

"Esam sākuši veidot pārdomātu vidusskolu tīklu, atbilstoši jaunā mācību satura nosacījumiem un izglītības iestāžu infrastruktūrai. Mūsu mērķis ir atrast katrai skolai savu nišu jeb specializāciju, izslēdzot nevajadzīgo konkurenci par katru bērnu, īpaši vidusskolas klasēs. Tas ļautu arī bērniem

mērķtiecīgāk izvēlēties mācību iestādi, kas piedāvā tieši viņus interesējošo virzienu jau vidusskolas laikā," skaidro Izglītības pārvaldes vadītāja.

Viņa uzsver, ka izglītība būs pieejama visām paaudzēm – no zinātkāra ģipara līdz senioram, veicinot gan obligāto izglītību, gan prasmju attīstību pieaugušajiem, īpaši mūsdienu tehnoloģiju jomā: "Mūsdienīgs, spēcīgs, uz inovācijām un dabas zinātņu priekšmetiem balstīts izglītības kvartāls K.Ukstiņa ielā būs vēl nebijis jaunums pilsētā. Tas būs pievilcīgs gan bērniem no pirmsskolas un sākumskolas, gan zinātkāriem jauniešiem ikdienas izglītošanās procesā, gan arī viņu vecākiem un vecvecākiem, kuri šeit varēs apgūt mūsdienu tehnoloģijas."

Tiek plānots arī atbalsts pedagogiem. Jaunajā metodiskajā centrā Peldu ielā 5 Liepājas un apkārtejo novadu pedagogi saņems atbalstu savai profesionālajai izaugsmei. "Pedagogi ir mūsu lielākā vērtība, tāpēc veidosim īpaši motivējošu pašvaldības atbalsta un priekšrocību programmu pedagogiem, kuri ir mūsu emocionālās inteliģences "zelta fonds". Vienlaikus domājot par jauno pedagogu ataudzi mūsu Liepājas Universitātē," ir pārliecināta Kristīne Niedre-Lathere.

Par savu piederību Liepājai Helvijs Valcis saka: “Liepāja par manu pilsētu neatgriezeniski kļuva 1981. gadā, kad sāku šeit studēt par matemātikas skolotāju. Es ļoti lepojos ar visiem liepājnikiem, ar kuriem diendienā strādājam kopā un veidojam Liepāju labāku, veidojam Liepāju tādu, kāda tā ir šobrīd. Nevienš cits to mūsu vietā neveidos un nevienš mums nevar pateikt priekšā, kas un kā ir jādara.

Liepāja ir Edvīna Strika dzimtā un arī profesionālo izaicinājumu pilsēta. Kopš Liepājas Reģionālās slimnīcas reorganizācijas 2007. gadā uzsākts darbs slimnīcas valdē, 2010. gadā uzņemoties valdes priekšsēdētāja pienākumus. Edvīns Striks to uzskata gan par izaicinājumu, gan iespēju, gan

LIAA Liepājas biznesa inkubatora vadītājs GINTS REĶENS ir dzimis liepājnīks un Liepāju nešaubīgi sauc par savām īstajām mājām, taču emocionālo saiti ar šo pilsētu visspēcīgāk izjutis tieši studiju laikā, esot prom no Latvijas.

Labāku Liepāju veidojam paši

Helvijs Valcis

Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas direktors, domes Sociālo lietu, veselības un sabiedriskās kārtības komitejas priekšsēdētājs. Dzimis 1963. gadā.

Liepāja ir atšķirīga un īpaša ar savu radošumu un prasmi iet pašu izvēlētos attīstības ceļus. Vēju pilsēta man asociējas ar trīs atslēgas vārdiem – pludmale, brīvība, apvārsnis.”

Helvijs Valča sapnis bija skolas ēkas restaurācija. 2013.gadā tika uzsākta pirmā apjomīgākā ēkas renovācija tās pastāvēšanas 100 gados. Nu ģimnāzijas ēka kā izcils jūgendstila arhitektūras paraugs ir iekļauta valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā.

Helvijs Valcis ilgu gadu kā domes deputāts strādājis sociālajā jomā: “Mums ir labi un pamatoti izveidota sociālā atbalsta sistēma. Liepāja šajā ziņā bieži tiek minēta kā paraugs Latvijas mērogā. Liepājnīki, kuriem nepieciešams atbalsts grūtā brīdī, var saņemt vairāk nekā 60 veidu pabalstus un atbalsta pakalpojumus – sākot no jaundzimušā pabalsta līdz pat svētku pabalstam simtgadniekiem.”

Lai gan sociālo palīdzību un aprūpi saņem dažāda vecuma sociālās atstumtības riskam pakļautie – bērni, invalīdi, pensijas vecuma personas, cilvēki ar garīgiem traucējumiem un trūkumā nonākuši darbspējīgi pieaugušie, dzīve rāda, ka neparedzētās grūtībās var nonākt katrs. “Šis Covid pandēmijas laiks un ārkārtas situācija parāda, cik elastīga ir Liepājas sociālā atbalsta sistēma

un kā tā pielāgojama nelabvēlīgajām ārējām pārmaiņām,” darbu sociālajā nozarē raksturo H.Valcis. "Ar krīzes pabalsta ieviešanu un ienākumu latīnas celšanu trūcīgā un maznodrošinātā statusam pielāgojamies esošajai situācijai. Jāpanāk, lai sociālā palīdzība ir iespējami elastīga un dod iespēju pārvarēt grūtības ikvienam, kam šajā sarežģītajā laikā nepieciešams atbalsts. Mūsu mērķis sociālā atbalsta sistēmā ir sasniegt cilvēkus, kuriem atbalsts nepieciešams visvairāk, nodrošinot viņiem vismaz minimāli pieņemamu dzīves kvalitāti, kamēr apstākļi uzlabojas.”

Tuvākajā laikā plānots dubultot pabalstu veselības aprūpei, palielinot to no esošajiem 75 eiro vienam ģimenes loceklim uz 150 eiro. "Ir augušas veselības aprūpes

un medikamentu cenas un jūtam, ka līdz ar to pieauguši liepājnīki, īpaši senioru tēriņi. Tāpat plānots pārskatīt dzīvokļa pabalsta apmēru, tā turpinot atbalstīt tos, kam šajā krīzē klājas visgrūtāk,” sola domes deputāts.

“Sabiedrības dzīves kvalitāte lielā mērā raksturo attieksmi pret cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un senioriem. Liepājā jau tuvākajā nākotnē būs mūsdienīgs pansionāts, jauni rehabilitācijas un krīzes centri cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Vairāk iesaistīsim sociālo pakalpojumu nodrošināšanā nevalstiskās organizācijas, tādējādi radot sociālajā aprūpē arī jaunas darba vietas,” stāsta H.Valcis.

Varam remontēt telpas un iepirkt tehnoloģijas, taču tam nav vērtības, ja pietrūkst speciālistu.

Edvīns Striks

Liepājas domes deputāts, Liepājas Reģionālās slimnīcas valdes priekšsēdētājs. Dzimis 1964.gadā.

uzticēšanos: "Liepāja man devusi iespēju vadīt lielāko un labāko veselības aprūpes iestādi Kurzemē, turklāt laikā, kad te notikušas vērienīgas vizuālas un saturiskas pārmaiņas. Mūsdienīga veselības aprūpe vispirms ir drošība, un tā ceļ visa reģiona dzīves līmeni.”

Varētu šķist, ka līdz ar ēkas renovācijas apjomīgākā posma noslēgumu darba uzdevumi ir

sarukuši. “Patiesībā jau tobrīd, kad sākām plānot pārmaiņas slimnīcā, sapratām, ka agri vai vēlu būtisks būs personāla jautājums, tādēļ sadarbībā ar pilsētas domi sākām cīnīties par jauno speciālistu piesaisti. Pandēmijas laiks šo jautājumu spilgti izceļ ne tikai veselības aprūpē, darba uzdevumu akcentē slimnīcas vadītājs.

E.Striks uzskata, ka šis algoritms strādā visās pilsētas dzīves un attīstības jomās: "Ja mēs veidojam ko jaunu un mūsdienīgu, paplašinām piedāvājumu un iespējas, vienlaikus ir jādoma par jaunu speciālistu – motivētu, strādāt gribušu cilvēku piesaisti. Tas ir tuvāko gadu atbildīgākais uzdevums un lielākais izaicinājums,

kas paredz virkni apņemšanos un konkrētas rīcības. Lai to panāktu, pilsētai ir jāpiedāvā atbilstoši apstākļi, kas sevī ietver gan bērnudārzu, gan labas izglītības iespējas, gan labi apmaksātas un modernas darba vietas, gan sociālās garantijas, mājokļus un sakārtotu vidi. Tad cilvēki būs ieinteresēti par savu dzīves un darba vietu izvēlēties Liepāju.”

Par sasniegto pilsētas attīstībā E.Striks ir pārliecināts, ka Liepāja ir fantastiska vieta, kur dzīvot, strādāt un arī novērot. Viņš uzsver, ka pēdējo desmit gadu laikā mērķtiecīgi ieguldīts nopietns darbs veselīga dzīvesveida popularizēšanā, paplašinātas sportošanas un aktīva brīvā laika

pavadīšanas iespējas dažādām sabiedrības vecuma grupām, kas ilgtermiņā veicinās liepājnīku mentālās un fiziskās veselības uzlabošanu.

"Latiņa ir uzlikta augstu un citādi nevar. Sasaistot ar slimnīcas piemēru – sasniegt mūsdienām atbilstošu veselības aprūpes kvalitāti ir uzdevums, bet mērķis ir noturēt sniegto pakalpojumu kvalitāti tādu, lai tā būtu labākā reģionālā ārstniecības iestāde valstī ne tikai šodien, bet arī pēc gada un vairākiem. Un tas ir nepārtraukts komandas darbs," savu apņemšanos un turpmāko darbu raksturo Edvīns Striks.

Uzņēmējdarbībā ar pozitīvu attieksmi un savstarpējām attiecībām

Gints Reķens

LIAA Liepājas biznesa inkubatora vadītājs, ieguvis augstāko izglītību biznesa vadībā un mārketingā Londonas Metropolitēna universitātē. Dzimis 1993.gadā.

Studiju laikā Londonā emocionālā piesaiste ar dzimto pilsētu izveidojās izteikti spēcīga. Kad studiju laikā atbraucu uz Liepāju, man burtiski bija sajūta, ka nēsāju “rozā brilles”. Es raudzījies visapkārt, un man patika viss, ko redzēju. Es

sapratu, ka Liepāja patiešām ir tā pilsēta, kur vēlos veidot savu dzīvi pēc studijām ārvalstīs. Bet sākumā bija svarīgi iegūt kvalitatīvu izglītību un pirmo darba pieredzi,” atceras G.Reķens.

Jau vairākus gadus viņš ir pietuvināts uzņēmējdarbības videi, vadot Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Liepājas biznesa inkubatoru. Biznesa vidē viņu īpaši saista ārvalstīs

pieredzētie piemēri par ekosistēmu – darba un domāšanas stils, kad lieli un mazi uzņēmumi savā starpā komunicē, cits citu atbalsta un dalās pieredzē, lai kopīgi kā komanda startētu globālajā tirgū.

“Biznesa ekosistēmas mērķis ir pozitīvu attiecību simbioze starp spēlētājiem, lai ekosistēmā savstarpēji saistītie var dalīties ar veiksmes un neveiksmju stāstiem. Liepājas biznesa inkubatora kontekstā pie šī jautājuma aktīvi strādāju, jo esmu pārliecināts, ka Dārza ielas kvartālam ir potenciāls. Redzu, ka šeit varētu izveidoties uzņēmējdarbības kvartāls, kur gūt pozitīvu lādiņu un atbalsta sajūtu,” ir pārliecināts Gints.

Viņš ir pārliecināts, ka svarīgi ir veicināt ciešāku sasaisti ar lēmumu pieņēmējiem. Sadarbību starp

pašvaldību, iedzīvotājiem un arī uzņēmējiem ir īpaši būtiska, lai ikviens precīzāk varētu izprast pašvaldības lēmumus. Arī procesu caurspīdīgumam ir būtiska nozīme un to var īstenot, integrējot digitālus risinājumus.

“Vēlos, lai katrs pilsētas iedzīvotājs šeit atrastu piemērotu vidi gan darbam, gan atpūtai. Jāturpina arī attīstīt visus pilsētas mikrorajonus. Kopā ar iedzīvotāju ir jāizstrādā liepājnīkiem saprotams rīcības plāns pilsētplānošanā, ilgtermiņa attīstības programmu katram mikrorajonam un pilsētas apkaimēm. Esam par apgaismotām pilsētas ielām un iekšpagalmiem, zaļajām zonām, publiskiem dārziem, atpūtas vietām un jaunām dabas takām.”

Iznākt politikas starmešu gaismā

"Arī tu, Brut!" izsaucās viena no Liepājas žurnālistēm, uzzinot par komunikācijas speciālista un ilgstoša Liepājas domes padomnieka **ANDREJA RJABCEVA** kandidēšanu pašvaldību vēlēšanās Liepājas partijas sarakstā ar otro kārtas numuru. Tas bija bez nosodījuma, taču ar neslēptu pārsteigumu gan, jo vairāk nekā astoņus gadus, kopš Andrejs strādā Liepājas domē un lauvas tiesu no tā tieši mēra birojā, viņš atradies politikas pašā epicentrā, vienlaikus spējot noturēties politiskās skatuves aizkulišu zonā, gādājot, lai starmešu gaismās būtu citi.

– Tu esi ilgstoši bijis politiķu padomnieks – strādājis kopā ar Uldi Sesku un Gunāru Ansiņu, vienlaikus tava paša uznākšana uz politiskās skatuves daudziem bija pārsteigums.

– Es ļoti spilgti atceros vienu Ulda Seska sarunu ar Robertu Klēpi par jauniešu ienākšanu politikā – par citādāku skatījumu, par citādāku enerģiju un citu domāšanu. Roberts tagad arī ir Liepājas partijas kandidāts, taču viņa pirmā atbilde (gluži kā manēja) bija "NĒ!" Un es toreiz nodomāju: redz, tā ir katrās vēlēšanās. Kā sabiedrība skandinām par vecajiem politiķiem, kuras vajadzētu nomainīt ar jauniem, bet paši neesam tam gatavi. Nav nemaz tik daudz to gados jauno un saprātīgo liepājnieku, kas gribētu iet politikā. Ir saprātīgi jaunieši, kuri spētu ļoti veiksmīgi strādāt deputātu vietā, bet viņi to nevēlas. Un ir tādi, kas izmisīgi vēlas, bet viņu komunikācija ir vairāk destruktīva nekā saprātīga, un arī maz izpratnes par politiķa darbu un lēmumu pieņemšanu. Toreiz pieķēru sevi pie domas, ka jābeidz gaidīt "jauno politiku" no citiem. Es pats varu darīt ko lietas labā. Man nav ilūziju par politiķa darbu. Tas tiešām ir darbs! Vairāk nekā astoņus gadus diendienā strādājot

pieminekļa gāšanā un citos. Arī mans brālis ir izvēlējies profesionālo karjeru Latvijas armijā.

– Esi Laumas rajona puika?

– Jā, esmu uzaudzis Laumas rajonā. Vasaras pavadījis pludmalē pie O.Kalpaka ielas, kur šodien plešas ostas termināli. Netālu no mājām bija uzcelta pilnīgi jauna skola – esmu no pirmās patstāvīgās 15.vidusskolas skolēnu plūsmas.

– Kad sāki sevi apzināt kā politiski aktīvu?

– Vēlēšanās esmu piedalījies vienmēr, jo man vienmēr ir bijis svarīgi lemt par savu valsti, Saeimu, pilsētas vadību. Noteikti esmu sabiedriski aktīvais tips, bet to, kas ir politika un kā tā veidojas, kā strādā valsts un pašvaldība – to esmu visvairāk mācījies studiju gados Rīgā, kad paralēli mācībām strādāju valsts pārvaldē, un pēdējos astoņos gados Liepājas pilsētas domē.

– Liepājas partija dibināta 2004. gadā. Vai tolaik politika vispār bija tavā dienaskārtībā?

– Man bija 21 gads un biju tālu prom no Latvijas. To, ka Liepājas mērs ir Uldis Sesks, protams, zināju, jo esmu no tās paaudzes, kas uzauga ar šo mēru. 1997. gadā, kad pirmo reizi Uldi Sesku ievēlēja par pilsētas galvu, man bija 14 gadu. Iepriekšējos mērus vai pilsētas vadību īsti pat nezināju.

– Esi atgriezies Liepājā pēc dzīves Lielbritānijā un studijām Rīgā. Apzināti meklēji iespēju atgriezties? Zināji, ka vēlies dzīvot Liepājā?

– Lielā mērā tā bija apstākļu sakritība, pateicoties Seska neatlaidībai un pārliecināšanas spējam. 2012. gadā man tiešām nebija domas mainīt dzīvesvietu, tolaik dzīvoju Rīgā un ar sievu bijām atbraukuši uz Liepāju atpūsties vasarā. Strādāju Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē, vadīju sabiedrisko attiecību darbu. Esmu tas Andris Paraudziņš, kura seja daudziem noteikti palikusi atmiņā ar eID kartes ieviešanas laiku, un tā joprojām tiek bieži demonstrēta, runājot par e-parakstu kartē. Biju tiešām apmierināts ar darbu un dzīvi Rīgā, biju tikko uzsācis studijas Latvijas Universitātes maģistrantūrā. Un tad bija liktenīgais Domes personāla daļas vadītājas Aijas Nelsones zvans, lai atnāku uz sarunu ar mēru. Bija vakants mēra padomnieka amats. Gāju tikai cilvēciskas intereses vadīts. Ne katru dienu taču vari tikties ar pilsētas mēru. Uz piedāvājumu izmēģināt spēkus šajā amatā atbildēju ar noteiktu "nē". Man tas likās kā piedāvājums absolūti nelaikā. Bet tad bija otrā, trešā, ceturtā... saruna līdz pēdējā reize

beidzās ar iepazīšanos mēra birojā ar topošajiem kolēģiem. Tā bija Ulda Seska spēja uzrunāt, aizraut un pārliecināt, un es nenožēloju šo izvēli.

– Daļa liepājnieku tevi, iespējams, atceras kā "Kurzemes Vārda" žurnālistu. Vai sabiedriskajās attiecībās nonāci līdzīgi kā citi žurnālisti – pārgāji frontes līniju?

– Pirmkārt, neuzskatu, ka būtu fronte. Apziņa, kas ir sabiedriskās attiecības un kā jādara šis darbs, man nāca tieši no žurnālista pieredzes. Laikrakstā "Kurzemes Vārds" nostrādāju nedaudz vairāk kā četrus gadus. Viss sākās, vēl esot vidusskolā. 15. vidusskolai apritēja desmit gadi un mums – vidusskolēniem – bija uzticēts veidot skolas avīzi. Ar to brīdi viss tā nemanot iegriezās šajā virzienā. Bijām trīs skolasbiedri, kuri apņēmās sagatavot svētku avīzi: es, Pauls Kaufmanis, kurš šobrīd ir portāla www.liepajniekiem.lv redaktors, un Maija Meiere. Tā sākās skolas avīze un kādā brīdī pašiem ar savu sapratni vairs nepietika, tāpēc padomu prasījām tā laika "Kurzemes Vārda" redaktora vietniekam Edgaram Lūsēnam. Viņš laikam saskatīja mūsos potenciālu, patika tas, ko gribējām savā avīzē parādīt, kā atspoguļot tēmas un kā strādājām. Caur Edgaru nonācu "Kurzemes Vārda" redakcijā, rakstījām reportāžas no Dziesmu un deju svētkiem, sāku veidot ielu intervijas, mazus rakstiņus un pēc vidusskolas mani tādu – bez īpašas izglītības – pieņēma redakcijā un pat uzticēja kriminālziņu rakstīšanu. Pēc Gundara Matīsa tas redakcijā vienmēr bijis darbs ar augsti uzliktu latiņu.

” Toreiz pieķēru sevi pie domas, ka jābeidz gaidīt “jauno politiku” no citiem. Es pats varu darīt ko lietas labā. ”

– Tas nozīmē, ka jau skolas gados biji tāds aktīvs un darbīgs, zināji, ko vēlies?

– Nebūt nē! Gluži otrādi. Dzīve man piespēlējusi notikumus un galvenokārt jau cilvēkus, kas manī ierauga to, ko pats, iespējams, vēl neapzinos. Skolas gadi gan manās atmiņās ir ar vislabākajām sajūtām. Jāsaka, ka bijām lieliska klase, man bija lieliski klasesbiedri. Bijām klase ar savu iekšēju pozitīvu dzīvi. Tuvākie draugi man joprojām ir no skolas gadiem – mums joprojām ir viena emocionāla asinsrite un izpratne par daudzām lietām. Skolas laikā nebiju nekāds paraugpuika vai izcilnieks. Pie tam biju izteikti nesportisks un paslinks. Atceros tos krosiņus, kas bija jāskrien ap skolas teritoriju un pārsvarā pa pludmales kāpām iepretim skolai. Paradoksāli: lai cik

ļoti man skolas laikā nepatika sports, šodien skriešana vai vingrošana man ir labākais veids, kā izlādēt uzkrāto spriedzi.

– Kuri mācību priekšmeti skolā tev patika?

– Katrā vecumā bija kas cits. Atceros, ka 4. klasi pabeidzu ar vasaras darbiem, jo biju nesekmīgs latviešu valodā. Es, kuram šodien tekstu veidošana ir pamatdarbs un kurš labo kļūdas citu uzrakstītajā! Tas mainījās, pateicoties manam latviešu valodas skolotājam Pēterim Vīksnem. Varētu teikt, ka iemīlēju latviešu valodu un valodas vispār, jo sāku tās uztvert tā shematiski, kā formulas un virknējumus ar skaidriem noteikumiem un likumiem. Iespējams, ja nebūtu tik talantīga pedagoga, būtu izvēlējies pavisam ko citu. Es vispār varu teikt, ka man ir ļoti laimējies dzīvē satikt pasniedzējus, kas paši ir lielas personības. Gan vidusskolas laikā, gan arī vēlāk augstskolā Rīgas Stradiņa universitātē vai Latvijas Universitātē.

Bet vispār vidusskolas laikā tas bija arī tāds eksperimentu laiks izglītības programmās. Bijām klase ar komerciālas izglītības programmas novirzienu. Papildu pamatpriekšmetiem apguvām mārketinga pamatus, mikro un makro ekonomiku, uzņēmējdarbības pamatus, pat rēķinājām algas, apguvām vadības zinības un socioloģiju. Bija interesanti.

– Pēc vidusskolas devies studēt žurnālistiku?

– Nē. "Kurzemes Vārdā" žurnālista darbu izpelnījies kā sava veida avansu visai turpmākajai dzīvei. Man nebija izglītības, biju jauns. Kā daudzi tolaik, biju paņēmis kredītu mājoklam. Pēc četriem redakcijā nostrādātiem gadiem aizbraucu uz Lielbritāniju. Tas bija 2004. gads. Nezināju, ko gribu, un arī tā īsti nevarēju atļauties kaut ko gribēt. Anglijā strādāju un arī nedaudz mācījos, pabeidzu Austrumu Berkšīras koledžu – kā iebraucējs apguvu angļu valodu. Laiks Anglijā man ļāva sevi vairāk apzināties kā latvieti, kā piederīgu Latvijai. Zināju, ka atgriezīšos. Lai arī man tur gāja labi. Tā laikā uzstrādājos par restorāna vadītāja vietnieku, bet tas noteikti nebija tas, ko vēlos darīt visu dzīvi. 2008. gadā atgriezos Latvijā un iestājos Rīgas Stradiņa universitātē, lai studētu sabiedriskās attiecības.

– Kāpēc tāda izvēle – sabiedriskās attiecības, nevis žurnālistika?

– Žurnālistikas posmu emocionāli sevī biju noslēdzis, taču sabiedriskās attiecības ir tuvas un radniecīgas žurnālista darbam. Šajā profesijā ir daudz no psihologa darba, ir vērtīga žurnālista pieredze, vienlaikus jābūt izpratnei par uzņēmumu un vadību. Sabiedrisko attiecību speciālists ir sava veida tilts no uzņēmuma, iestādes vai kādas organizācijas pie sabiedrības, un šo tiltu vienlīdz

izturīgu un veiksmīgu būvē sadarbība ar medijiem, ar žurnālistiem. Esmu no abām pusēm sapratis, ko nozīmē ziņa. Kāda ir tās vērtība? Kā saprast notikuma būtību, saskatīt kodolu.

” **Politika nemīl viduvējības. Ilgstoši var strādāt tikai tie, kas prot aizraut un pārliecināt.** ”

– Kā ir ar tavu izvēli iesaistīties politikā? Vai tas ir emocionāls vai racionāls lēmums?

– Pirmkārt, tas ir ļoti personisks lēmums. Nesasteigts un apzināts. Otrkārt, no brīža, kad piekritu iesaistīties šajās vēlēšanās kā deputāta kandidāts, nekas nebeidzas – viss tikai sākas. Kopš Liepājas mēru rotācijas, apzinājos, ka esmu sasniedzis sava veida griestus. Profesionāli esmu tur, kur esmu. Tālāk nav kur. Varu, protams, atrast jaunu starta punktu un sākt jaunu ceļu, bet varu mēģināt palikt te un iet tālāk. Bija tāds neskaidrais *status quo*. Mani nekad nav interesējusi ne vara, ne slava. Gribu labi darīt savu darbu, paveikt sev uzticēto.

– Vai darbs pašvaldībā, domē, kādā no iestādēm vai uzņēmumiem nozīmē, ka esi politiski orientēts? Vai tomēr arī drīkst palikt neitrāls un brīvs savā izvēlē?

– Es gribētu teikt, ka vari palikt neitrāls, taču viss ir atkarīgs no amata, kuru ieņem. Kad uzsāku darbu Liepājas domē, man bija stingra prasība, lai varu palikt profesionāli neatkarīgs un darīt savu darbu, nepārkāpjot savus principus un neejot pret savām vērtībām. Man to apsoltāja un pa

šiem gadiem neesmu jutis spiedienu darīt kaut ko, kas būtu pret manu pārliecību. 2012. gada septembrī, kad sāku strādāt pašvaldībā, bija sarežģīts laiks, jo nākamajā gadā bija gaidāmas pašvaldību vēlēšanas. Atceros, ka toreiz domāju: ja nu vēlēšanu rezultātā Sesku nepārvēlē, es palieku bez darba un ko tālāk? Vienlaikus apzinājos, ka viņš ir tik autoritatīva figūra politikā, ka gada laikā varu pagūt ieraudzīt un iemācīties tik daudz. Un vispār tas ir jāapzinās, ka, strādājot pašvaldībā, savus darba mērķus tomēr vajadzētu rēķināt četrgadēs. Daudziem, ne tikai politiķiem. Galu galā caur politiķi vērtēts tiek arī katra mūsu pašvaldības darbinieka ieguldītais darbs. Un otrādi.

– Vai tas nozīmē, ka nav iespējams izvairīties no tā, ka esi sasaistīts ar kādu politisku spēku, strādājot pašvaldībā?

– Padomnieka amatā nav iespējams. Un daudzos pašvaldības amatos nav. Tāpēc varu būt gandarīts, ka man ir laimējies strādāt kopā ar labākajiem – Liepājas politikas smagsvariem. Un ne tikai Liepājas. Uldis Sesks un Gunārs Anšņs noteikti ir valsts mēroga politiķi. Vilnis Vitkovskis, Helvijs Valcis, Edvīns Striķis – tie ir profesionāļi, kurus ļoti augstu cieniu. Gribu pieminēt arī Silvu Goldi.

Uz Liepāju atnācu ar pieredzi valsts pārvaldē galvaspilsētā, tomēr politikas dziļākos ūdeņus faktiski iepazinu tieši šeit, Liepājā. Ministru prezidenti, ministri, prezidenti, valsts augstākās amatpersonas – tos visus esmu sastapis Liepājā. Viss sagriezās strauji, aizraujoši, interesanti. Esmu ieguvis rūdījumu, ko man nevar vairs ne atņemt, ne

mazināt. Man pieder šī pieredze. Un vēl – man ir bijusi iespēja salīdzināt, kā strādā dažādu politisko spēku deputāti Liepājas domē. Politika nemīl viduvējības. Ilgstoši var strādāt tikai tie, kas prot aizraut un pārliecināt.

– Un tomēr. Kāpēc sabiedrība sagaida jaunus cilvēkus politikā?

– Domāju, ka tas patiesībā ir tāds jaunības kults. Tas valda ne tikai politikā. Visur – mārketingā, reklāmas tirgos, sociālajos tīklos. Es esmu par pieredzes un zināšanu saplūšanu ar jaunu enerģiju, ar citādu, atvērtāku, tolerantāku domāšanu. Katra nākamā paaudze daudz vienkāršāk pieņem atšķirīgo vai par derīgu un pieņemamu atzīst to, ko vecākā paaudze vienkārši nespēj pieņemt. Politikā pie varas gribas redzēt tos ambiciozos un mērķtiecīgos, taču tam ir jānotiek sažobē ar kompetenci un izpratni. Nedrīkst krist galējībās. Liepājas partijas saraksts ir labs piemērs, kā veidot piedāvājumu vēlētajam, kurš grib balsot gan par labi pārbaudītām vērtībām un paredzamu politiku, gan dodot iespēju mazāk zināmam un jaunam politiķim.

– Kas ir tas, ko personīgi vari dot Liepājai? Ko tu darīsi savādāk?

– Jaunie politiķi var īstenot pilsētas pārvaldi, nezaudējot esošo. Tas nozīmē citādāk, mūsdienīgāk. Seskam nepārmet sliktu darbu vai kādas grandiozas kļūdas. Tas, ka Liepāja pēdējo 20 gadu laikā ir mainījusies teju līdz nepazīšanai un vienlaikus ir saglabājusi to pazīstamo, tuvo un tik mīlo – šaubos, vai kāds to varētu pilnībā noliegt. Un tieši ar tādu pašu pietāti un attieksmi būtu jāienāk jaunajiem politikā. Mums jāiet līdzī laikam. Liepājas partijas

programmā īsi ir formulēti uzdevumi viedai Liepājai, pasākumi, kas pašvaldības darbu var darīt pieejamāku un atvērtāku sabiedrībai, vienlaikus piedāvājot attālinātas un ļoti precīzas un skaidras sabiedrības līdzdalības formas visā, sākot ar savu ielu un mājas apkaimi, skolu, pulciņu vai bērnudārzu bērniem, beidzot ar lieliem objektiem un stratēģiskiem mērķiem pilsētas attīstībā. Es gribu panākt, ka katrs liepājnieks zina savas iespējas, kā piedalīties, iesaistīties, saņemt sev nepieciešamo informāciju un prast to izmantot jēgpilni.

” **Esmu par pieredzes un zināšanu saplūšanu ar jaunu enerģiju, ar citādu, atvērtāku, tolerantāku domāšanu. Politikā pie varas gribas redzēt tos ambiciozos un mērķtiecīgos, taču tam ir jānotiek sažobē ar kompetenci un izpratni.** ”

– Vai tev ir autoritātes politikā?

– Nesauksim par autoritātēm, bet man patīk sekot līdzi politiķu aktivitātēm Lielbritānijā, Londonas mēra vēlēšanas ir interesantas. Vēroju Kanādas liberāļus un esošo premjerministru Džastinu Trudo, Francijas prezidentu Emanuelu Makronu. Vinstons Čērčils, Margareta Tečere – vēsturiski spēcīgākās figūras vienmēr tikušas vērtētas neviennozīmīgi, bet tās arī bijušas tās interesantākās. Esmu no tiem, kurus fascinē Vairas Viķes-Freibergas personība. Domāju, turpmākajiem prezidentiem vienkārši ir grūti noturēties vai pat pietuvināties šim līmenim. Līdzīgas paralēles varētu

vilkt arī Liepājas politikā – Jānim Vilnītīm pēc Ulda Seska ir diezgan sarežģīti strādāt, Seskam joprojām ir vārds un vērtība gan dziļākos politiskos ūdeņos, gan arī seklākos.

– Kāda būs Liepāja pēc četriem gadiem?

– Jau šodien ar daudz ko lepojos un par daudz ko priecājos Liepājā. Diemžēl ir dažas lietas un vietas, par kurām man ir kauns. Nu, piemēram, vedot savu četrus gadus veco dēlu uz bērnudārzu no sirds apbrīnoju darbinieku spēju būt radošiem un vecāku iesaisti, lai no krāsotām autoriepām un paletēm izveidotu rotaļu laukumus mazuliem. Tomēr pašvaldībai būtu jāpadara šie rotaļu laukumi atbilstoši mūsdienu prasībām. Tāpat ietvju trūkums daudzviet mikrorajonos un līdzīgi mazie darbi, kas sen jau būtu paveicami. Ceru, ka tiešām katram bērnam būs vieta bērnudārzā, jo šo problēmu esmu reāli izbaudījis pats.

Domāju, ka būs vairāk atbalsta iespēju, kā piesaistīt jaunos speciālistus, būs saprotams, pieejams un izmantots atbalsts uzņēmējdarbības uzsākšanai. Liepāja būs omulīga, viesmīlīga pilsēta ar savu īpašo piedāvājumu kultūrā, mākslā, radošumā, viesmīlībā. Būsim uzvarējuši pandēmiju, strādāsim, mācīsimies, sportosim, dzīvosim un baudīsim iespējas, ko piedāvā Liepāja. Un tādu ir daudz. Man ļoti patīk garo distanču pārgājieni gar jūru vai ezeru, Karostas vai Bernātu mežu takas, vienatnē, ar suni vai kopā ar draugiem. Liepāja ir vienreizēja, un tas vienkārši ir jāsaskata. Tā ir mana atpūta – termosā tēja, kāds našķis un es dodos, kurp acis rāda. Tas nozīmē uz priekšu!

Dzimis Jelgavā, taču šobrīd jau astoto gadu par savām mājām JĀNIS VOZŅESENSKIS sauc Liepāju. Pēc studijām Rīgas Stradiņa universitātes Medicīnas fakultātē un specializēšanās traumatoloģijā un ortopēdijā, saņēmis vairākus piedāvājumus no dažādām pilsētām, taču savu profesionālo karjeru nolēmis attīstīt tieši Liepājā. Daudziem jaunais ārsts saistās ar to, ka viņš prot ne tikai sarunāties un izskaidrot pacientiem, bet arī dziedāt, rotaļāties un piepūst gumijas cimdu kā balonu, ja tas

“Es vienkārši mēģinu būt labs cilvēks, kuram liepājnieki varētu uzticēties.”

Jānis Vozņesenskis

Liepājas Reģionālās slimnīcas Traumatoloģijas un ortopēdijas nodaļas traumatologs–ortopēds Dzimis 1988. gadā, Jelgavā.

nepieciešams mazāko pacientu uzmundrināšanai. Saņēmis “Gada liepājnieka” titulu, tomēr lielākā daļa liepājnieku viņu jau iepazīnuši kā jaunu, talantīgu un iejūtīgu dakteri. Jāņa Vozņesenska ģimenē aug divi bērni, un jaunais ārsts atzīst, ka profesijas dēļ ģimenes dzīvi nereti nākas pielāgot darbam, taču sieva vienmēr ir atbalstījusi un saprot, “cik liela dzīves daļa ir mani pacienti”. Viņš atzīst, ka laimīgākais brīdis, kas atsver visus grūtus mirklus, ir saņemtās pozitīvās atsauksmes un labie vārdi no pacientiem.

“Esmu izteikti ģimenisks cilvēks – katru brīvo brīdi mēģinu pavadīt ģimenes lokā. Uzskatu, ka pirmām kārtām ir jābūt labās savstarpējās attiecībās un jācenšas būt cilvēčīgiem. Es vienkārši mēģinu būt labs cilvēks. Un es gribētu arī liepājnieku acīs būt tas cilvēks, kuram uzticas. Pie kura var atnākt izrunāties, ja ir *kreņķi*. Ja arī es pats visu nevarētu atrisināt, tad vismaz vēlētos būt kā tilts, kā drošs balsts cilvēkam un problēmu cilvēcīgā veidā palīdzētu atšķetināt. Tieši tā es saprotu savu deputāta misiju, kāpēc arī nolēmu pievienoties Liepājas partijai,” stāsta J.Vozņesenskis.

Uz darbu pašvaldībā Jānis Vozņesenskis raugās ar vislielāko atbildību un, ja liepājnieki uzticēsies, ir gatavs strādāt, lai kvalitatīvas pārmaiņas justu ikviens liepājnieks – neatkarīgi no tā, par ko balsojis. “Mēs dzīvojam laikā,

kad ļoti nozīmīga ir mūsdienīga infrastruktūra psiholoģiskās palīdzības saņemšanai gan individuāli, gan ģimenēm. Tā būtu vieta, kur augsti kvalificēti psihoterapeiti (un šobrīd tas iespējams arī attālināti) sniegtu atbalstu liepājniekiem un ģimenēm, kurām tas šobrīd visvairāk nepieciešams. Nenoliedzami pandēmija ir atstājusi savas pēdas – arī šobrīd savā darbā redzu, kā pēdējo divu gadu laikā, kopš piedzīvojam Covid-19 ēru, veselības stāvoklis pasliktinās. Šāda veida krīzes ļoti ietekmē gan cilvēku fizisko, gan mentālo veselību. Mums jāsaaglabā veselais saprāts arī šajā laikā – lai jebkurš var lūgt un saņemt šo palīdzību, kad nepieciešama. Lai pilsētā nebūtu tādu šaušalīgu gadījumu, kādus mums vēl nākas pieredzēt.”

Veselība ir mūsu lielākā bagātība, un tā sākas ģimenē, dzīvesveidā un katra paša attieksmē pret sevi. “Redzu un zinu, ka liepājnieki jau tagad aktīvi iesaistās veselības veicināšanas pasākumos, ko piedāvā pašvaldība. Tāpēc nepieciešams turpināt īstenot kompleksu veselības un veselīga dzīvesveida veicināšanas programmu – ar liepājnieku pašu iesaisti savas veselības uzturēšanā, dzīvesveida un paradumu maiņā, daudzveidīgiem veselības veicināšanas pakalpojumiem. Lai visiem ir, kur vingrot, ar ko nodarboties un investēt sevī, attīstīt sevi, tādējādi uzlabojot savu veselību un dzīves kvalitāti,” ir pārliecināts jaunais ārsts.

Jānis Džeriņš ir dzimis un audzis liepājnieks – šeit pavadīta bērnība un skolas gadi, vasarās cītīgi palīdzot vecākiem ģimenes uzņēmumā “Našķis”. Te apgūta virkne akadēmisko zināšanu, studējot RTU, Liepājas universitātē un Baltijas krievu institūtā. Iegūtā izglītība devusi iespēju ieņemt atbildīgus un vadošus amatus finanšu vadības jomā Jūras spēku Mācību centrā, “Pumac Latvija”, SIA “Liepājas Reģionālā slimnīca”, pašlaik – Liepājas Jūrniecības koledžā.

Svarīgi panākt, lai paši liepājnieki vēlas palikt Liepājā, jo saredz šeit iespējas pilnvērtīgai dzīvei

Jānis Džeriņš

Liepājas Jūrniecības koledžas direktora vietnieks. Dzimis 1977. gadā.

“Esmu kļuvis par vienu no Liepājas partijas komandas spēlētājiem, jo uzskatu, ka partijas uzņemtais kurss ir pareizs pilsētas attīstībai un izaugsmei. Tas, ko vēlamies panākt primāri, ir jaunu ražotņu izveide un esošo kapacitātes celšana, radot jaunas darba vietas un nodrošinot arvien vairāk liepājniekiem iespēju pilnvērtīgi uzturēt savas ģimenes. Svarīgi panākt, lai paši liepājnieki vēlas palikt Liepājā, jo saredz šeit iespējas pilnvērtīgai dzīvei.”

Jānis Džeriņš arī uzsver, ka svarīgi ir veicināt kvalitatīvu mājokļu piedāvājumu pilsētā, un tas ir īpaši aktuāli jaunajām ģimenēm un tiem speciālistiem, kurus Liepāja vēlas piesaistīt. Bez tā noteikti jāpaplašina sociālo mājokļu

piedāvājums: “Manuprāt, dzīvokļu jautājumu var risināt arī publiskās un privātās partnerības ietvaros, iznomājot privātiem uzņēmējiem pašvaldības īpašumus, kas netiek apsaimniekoti vai izmantoti, jaunu dzīvokļu ierīkošanai. Tam visam jābūt pieejamam ģimenēm, kuras vēlas dzīvot un palikt Liepājā.”

Deputāta kandidāts uzskata, ka tikpat svarīgs atbalsts jaunajām ģimenēm ir pieejamas vietas bērnudārzos: “Soli pa solim veikts mērķtiecīgs darbs – virzāties pretī tam, lai visiem Liepājas bērniem būtu vieta bērnudārzā vai tiktu nodrošināta kvalificēta auklīte ar pašvaldības līdzfinansējumu. Piemēram, tikko ekspluatācijā nodots jaunais bērnudārzs “Prātnieks”, kurā ir vieta 240 bērniem. Nākamais solis – jauni bērnudārzi Liedaga un K.Ukstiņa ielās, iegūstot vairāk vietu mazuļiem no 1,5 gadu vecuma un kuru vecāki varēs atgriezties darba tirgū.”

Jānis Džeriņš arī uzskata, ka ne visiem ir zināms fakts, ka pašvaldības bērnudārzos vecāki maksā tikai par ēdināšanu, bet pārējās izmaksas sedz pašvaldība, tādēļ daudzi vecāki varētu novērtēt, ka Liepājas partija spers soli tālāk jauno ģimeņu atbalstam, nodrošinot vienu veselīgu ēdienreizi bērnudārzā ar pašvaldības līdzfinansējumu. Tāpat Liepājā jau ir modernizētas izglītības iestādes un to sporta laukumi, taču jāturpina arī bērnudārzu rotaļlaukumu labiekārtošanu, padarot tos mūsdienīgus un pievilcīgus. “Svarīgi, lai bērniem būtu pieejams mūsdienīgs, interesants un drošs rotaļu aprīkojums.”

” Veidosim Liepājas ostu, pludmali un jahtklubu par vietām, kur pilnvērtīgi iespējams izbaudīt visas piejūras pilsētas sniegtās priekšrocības ”

Nākotnes Liepāju J.Džeriņš redz kā vispusīgi veidotu pilsētu, kas ir interesanta kā tūrisma galamērķis: “Mums ir visas iespējas šajā ziņā konkurēt ar Palangu, kas lielāko daļu savu ienākumu gūst tieši vasarā un pateicoties tūristiem. Tāpēc svarīgi arvien vairāk un mērķtiecīgāk atbalstīt uzņēmējus, kas darbojas viesmīlības un apkalpojošā uzņēmējdarbībā, piemēram, radot jaunas kafejnīcas un izklaides vietas, it īpaši pludmales tuvumā. Kā arī pilsētai pie ezera un jūras jābūt ar mūsdienīgu infrastruktūru ūdenssporta un atpūtas aktivitāšu norisei (airēšanai, sup dēļiem un tml.). Šādas aktivitātes ir arī Jūrniecības koledžas plānos. Kopā un mērķtiecīgi veidosim Liepājas ostu, pludmali un jahtklubu par vietām, kur pieejams plašs tūrisma aktivitāšu piedāvājums un pilnvērtīgi iespējams izbaudīt visas piejūras pilsētas sniegtās priekšrocības.

Biedrības “RAVE team” viens no redzamākajiem cilvēkiem ir Roberts Klēpis – 27 gadus vecs jauniešs, kurš ne tikai palīdz mazajiem liepājniekiem iepazīt BMX freestyle un iemīlēt to, bet arī trenē jauniešus dalībai Pasaules jaunatnes olimpiādē, kurā sasniegtas godalgotas vietas. Sevi Roberts sauc par Liepājas patriotu un ar Liepāju vienmēr saistījušās māju sajūtas.

Roberts Klēpis saka: “Pateicoties sportiskam dzīvesveidam un

“Liepāja ir manas mājas! Dvēselē esmu liepājnieks un ar to lepojos!”

Roberts Klēpis

Biedrības “RAVE team” dibinātājs un treneris, ikdienā aizraujas ar BMX freestyle un māca to arī Liepājas bērniem un jauniešiem. Dzimis 1994. gadā.

aktīvajiem treniņiem peldēšanā un BMX freestyle disciplīnā, man ir bijusi iespēja redzēt plašo pasauli un daudz ceļot. Daudzkārt esmu bijis ārpus Liepājas un Latvijas robežas, bet laimes sajūtu vienmēr esmu izjutis tajā mirklī, kad atgriežos atpakaļ mājās. Liepāja ir mana oāze, mana sirds! Dabas vērtības, kuras atrodamas Liepājā mani sajūsmīna – tā ir jūra, ezers un neskaitāmas zaļās zonas, kā ar pilsētvidi, kura nemitīgi pilnveidojas. Pilnīgi piekrītu tam, kā Jānis Grodums ir precīzi noraksturojis Liepāju: tā ir valsts valstī, tur nedzīvo vienkārši cilvēki,

tur dzīvo liepājnieki. Aizbrauc uz Liepāju un paskaties! Trāpīgāk pateikt, manuprāt, nav iespējams.”

No pilsētvides funkcionalitātes viedokļa viņu ļoti iedvesmo Barselona, jo tieši šo Spānijas pilsētu nereti mēdz dēvēt par skeitborda galvaspilsētu. Barselonā ļoti veiksmīgi pilsētvidē iekļaujas dažādi urbānie sporta veidi, kas ir ne tikai praktiski un noderīgi, bet arī estētiski, organiski iekļaujoties apkārtējā vidē.

“Domu un ideju par Liepājas infrastruktūras attīstību un pielāgošanu urbānajiem sporta veidiem man ir daudz. Būtībā visu, ko līdz šim esmu darījis, esmu darījis Liepājas attīstībai. Vēlos palīdzēt ar idejām un praktisku darbu gatavot pilsētvidi nākamajām paaudzēm. Tiem jaunajiem un talantīgajiem cilvēkiem, kuri ar sportu vēlas

nodarboties arī ikdienā pilsētvidē. Piemēram, multifunkcionāli dažādu formu elementi var kalpot plašam pielietojumam – šādi objekti var veiksmīgi sadzīvot gan kā vides elementi, kurus apmeklētu tūristi, gan arī tos ikdienā var pielietot urbāno sporta veidu piekritēji,” ir pārliecināts Roberts.

Viņš atklāj, ka veselīgs dzīvesveids, izglītība un labklājība visās vecuma kategorijās – tās ir viņa prioritātes, par kurām iestāsies, arī esot Liepājas partijas rindās.

Roberta Klēpa ģimenes dzīves moto ir frāze no Sent Ekziperī grāmatas “Mazais princis”: mēs esam atbildīgi par tiem, ko pieradinām. Tieši tādēļ īpaši emocionāls un savīļpojošs mirklis, pirms dažiem gadiem bijusi apbalvojuma “Gada liepājnieks 2018” saņemšana. “Ne jau tik daudz pati balva vai tituls man ir

svarīgs, bet gan fakts, ka mani šim apbalvojumam izvirzīja jaunieši – sportisti, ar kuriem es ikdienā strādāju. Tam manās acīs ir daudz lielākā vērtība, nekā pats tituls, jo tas apliecināja, ka mans darbs nav bijis veltīgs un jaunajai paaudzei esmu bijis noderīgs un vajadzīgs. Tas ir svarīgi, ka darbu, kuru es daru, pamana un novērtē. Tas ir mans sirds darbs,” atklāj jauno BMX entuziastu treneris.

” Būtībā visu, ko līdz šim esmu darījis, esmu darījis Liepājas attīstībai. Vēlos palīdzēt ar idejām un praktisku darbu gatavot pilsētvidi nākamajām paaudzēm. ”

Kvalitatīva izglītība kā pamats

Inga Auziņa

Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolas direktore un Valsts kultūrkapitāla fonda eksperte. Dzimusi 1965. gadā.

Kā izglītības, mūzikas un mākslas jomu pārstāve Inga Auziņa ikdienā iegulda lielu un atbildīgu darbu, lai Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolas (LMMDV) komandai piesaistītu jaudīgus un profesionālus pedagogus, māksliniekus un mūziķus, kas ar savu pievienoto vērtību celtu kultūrizglītības un kultūrvides kvalitāti Latvijā. Viņa pati saka, ka tā ir milzīga laimes sajūta, kad skolas absolventi ar augstiem rezultātiem piedalās dažādos konkursos, vēlāk iestājas augstskolās gan Latvijā, gan ārpus

valsts robežām. Tie ir darba augļi, kurus plūcot saprot, ka visas ieguldītās pūles ir bijušas tā vērtas. “Laba izglītība ir pamatu pamats, tāpēc strādāju, lai LMMDV būtu viena no vislabākajām savas jomas izglītības iestādēm izglītības saturā ziņā, materiāltehniskā nodrošinājuma un vizuālā ziņā. Priecājos, ka manai komandai ir izdevies īstenot vairākus nozīmīgus un vērienīgus projektus skolas attīstībai un pilnveidei. Priecājos par jaunbūves projektu Alejas ielā, par dienesta viesnīcu Ausekļa ielā, par vērtīgajiem instrumentiem un

materiāliem, kas iegādāti, lai vēl kvalitatīvāk varētu norisināties mācību process un ieguvēji būtu gan pedagogi, gan audzēkņi,” neslēpj Inga Auziņa.

Viņas prioritāte ir turpināt iesākto virzienu, lai katru gadu arvien vairāk ne tikai tuvējo reģionu jaunieši mērotu ceļu uz Liepājas vidusskolām, augstākās un profesionālās izglītības iestādēm, bet ir jāstrādā, lai veicinātu to pievilcību, ieviešot darba tirgus prasībām atbilstošas izglītības programmas. “Zinu, ka komandā ir spēks!” pārliecināti saka I.Auziņa.

Aivis Tints ir liepājniekiem labi pazīstams ne tikai kā Futbola skolas direktors, bet kā profesionāls sportists – Latvijas Olimpiskās vienības dalībnieks kanoē airēšanā. Viņa dzīves moto: tūkstošs kilometru garais ceļojums vienmēr sākas ar vienu vienīgu pirmo soli. Veselīgs dzīvesveids, sports ikdienā un profesionālais sports – tā ir

Lai pilsētvide ir piemērota ikvienam, kam tuvs sports un veselīgs dzīvesveids

Aivis Tints

Liepājas Futbola skolas direktors, atpazīstams sportists – airētājs, bijis Latvijas olimpiskās vienības dalībnieks, paralēli sportam apguvis atbilstošu izglītību Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijā. Dzimis 1987. gadā.

neatņemama Aivja dzīves sastāvdaļa, kam tagad nākusi klāt arī iesaistīšanās Liepājas partijā un kandidēšana vēlēšanās.

Dzimis Liepājā un par sevi saka, ka ir liepājnieks līdz sirds dziļumiem. Turklāt ārpus Latvijas robežām vienmēr stādījies priekšā, ka pārstāv tieši Liepāju un tikai pēc tam paskaidrojis, ka tā ir pilsēta pie Baltijas jūras, ka ir no Latvijas.

“Man kā liepājniekam pilsēta ir devusi ļoti daudz, lai es varētu sasniegt mērķus, kurus esmu sev

izvirzījis. Liepāja man palīdzēja augt, pilnveidoties un attīstīt sportiskās iemaņas. Esmu piederīgs pilsētai un vienmēr bijis lepns, ka esmu liepājnieks. Liepāja man kā profesionālam sportistam ir daudz devusi, un šobrīd ir pienācis laiks dot pilsētai un liepājniekiem atpakaļ – tās ir manas zināšanas, pieredze, mani veiksmes stāsti un mani notikumi, kuri palīdzējuši man kļūt par to, kas esmu šobrīd,” saka Aivis Tints.

Aivja pieredze ir saistīta ar sporta vidi – gan amatiersportu, gan

profesionālo sportu. Šajās jomās jūtas pieredzējis un zinošs, tāpēc ir idejas, kā attīstīt pilsētvidi, lai tā būtu piemērotāka ikvienam, kam svarīgs veselīgs dzīvesveids un sports. “Man ir svarīgi ikvienam liepājniekam aiznest vēstījumu par kustību prieku un veselīgu dzīvesveidu. Turpmākajos gados mūsu komanda plāno attīstīt sporta infrastruktūru pilnvērtīgai treniņu un sacensību norisei jau esošajās sporta bāzēs – Laumas motokrosa trasē, Beberlīnos ziemas peldēšanas sporta cienītājiem, Jūrmalas parka tenisa kortos, nodrošinot arī tenisa inventāra un kortu nomas iespējas. Pilnveidosim esošo vieglatlētikas infrastruktūru, uzbūvēsim slēgto futbola halli. Liepājai jāklūst par

plaša mēroga ekstrēmo sporta veidu sacensību norises vietu!” ir pārliecināts Aivis. Aivis Tints vairākkārt arī saņēmis balvu “Gada sportists” un atzīst, ka katrs apbalvojums vēl vairāk motivē un dod stimulu strādāt un nodot tālāk savu pieredzi un zināšanas. “Esmu pateicīgs Liepājai par atzinībām un par novērtējumiem, jo sportā atzinība tikai ceļ sportisko sacensību garu,” atzīst sportists.

” Liepāja man kā profesionālam sportistam ir daudz devusi, un šobrīd ir pienācis laiks dot pilsētai un liepājniekiem atpakaļ. ”

Liepājas muzeja direktore Dace Kārkla ir liepājniece un ar to ļoti lepojas: “Liepāja man ir vieta, kas iedvesmo, bagātina un sniedz patvērumu. Tajā joprojām jaušama aizgājušo laiku spozme, izcila Liepājai raksturīga arhitektūra, radošums un jūra ar brīnišķīgu

Jāklūst par kultūras tūrisma galamērķi

Dace Kārkla

Liepājas muzeja direktore, pabeigusi Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultāti, iepriekš aktīvi darbojusies žurnālistikā. Dzimusi 1966. gadā.

liedagu. Man patīk, ka agros rītos, kad pilsētā tikko sākas rosība, var dzirdēt ostas skaņas un tramvaju.”

Liepāja var lepoties ar bagātu kultūrvēsturisko mantojumu un izcilu arhitektūru, tādēļ Dace Kārkla uzsver, ka arī turpmāk noteikti būtu attīstāma pašvaldības līdzfinansējuma programma kultūras pieminekļu saglabāšanai un atjaunošanai, namu īpašniekiem saņemot pašvaldības atbalstu valsts un vietējās nozīmes

kultūras pieminekļu izpētei, restaurācijai un remontam. “Tas ir būtisks atbalsts, lai saglabātu pilsētas vēsturisko veidolu, seno, tikai Liepājai raksturīgo arhitektūru. Jau tagad ir redzams, ka ar privātu iniciatīvu un pašvaldības atbalstu atdzimst vēsturiskās ēkas un mainās pilsētas vizuālais tēls. Liepājā ir ļoti daudz vēsturisko ēku, tāpēc arī turpmāk jāmeklē veidi un iespējas, kā uzturēt dzīvu atstāto mantojumu,” uzskata muzeja direktore.

“Liepājas veiksmes stāsts un īsts restaurācijas paraugs ir topošais 17.-19. gs. interjera muzejs Kungu ielā 24 – atraitnes Margarētas Hoijeres viesu nams, kurā 1697. gada pavasarī vairākas dienas uzturējās Krievijas cars Pēteris I. Mainoties šīs ēkas īpašniekiem, daudz kas neatgriezeniski gājis zudībā no ēkas vēsturiskās arhitektūras, taču pašlaik tā tiek restaurēta un atjaunota, piesaistot Latvijas labākos kultūras mantojuma un vēsturiskās apbūves speciālistus, restauratorus, cenšoties saglabāt ik katru ēkas vēsturisko elementu.

Runājot par Liepājas nākotni, Dace Kārkla uzskata, ka Liepāja jau veidojas un tai jāklūst kā kultūras tūrisma galamērķim. Ar bagātu un koptu kultūras mantojumu, vitālu un daudzveidīgu kultūras dzīvi, radošiem cilvēkiem, konkurētspējīgām radošajām

industrijām un augšupejošu dzīves kvalitāti ikvienam. Tā, lai kultūras aktivitāšu kopums būtu vērsts uz liepājnieku garīgo spēku atjaunošanu, emocionālo labsajūtu, kultūras vērtību saglabāšanu un jaunradi. “Ir jāparūpējas par kultūras nozarē nodarbināto dzīves kvalitāti – atalgojuma palielināšana kultūras nozarē nodarbinātiem būs mūsu būtiska prioritāte,” uzsver D.Kārkla.

Tāpat viņa uzsver mūsdienīgas bibliotēkas nepieciešamību, paplašinot bibliotēkas darbības funkciju, kļūstot par liepājnieku kultūras un sabiedriskās dzīves citadeli. “Bibliotēkai jābūt vietai, kur iegūt jaunas zināšanas, prasmes un iespādas. Tai jākalpo kā kultūras centram ar iespēju ne tikai lasīt grāmatas, apmainīt žurnālus un citus periodikas izdevumus.”

Cienot pagātni, jāraugās nākotnē

Juris Raķis

Nodibinājuma “Karostas glābšanas biedrība” dežurants, Latvijas Rezerves virsnieku asociācijas Kurzemes reģiona nodaļas priekšnieks. Dzimis 1960. gadā.

Pieredzējušais vēsturnieks uzsver, ka Liepāja viņam vispirms ir mūsu senču vēsture, glabājot gadu simtos krātās tradīcijas un atjaunojot mūsu vēsturisko mantojumu. “Kopš dzīvoju Liepājā, gandrīz nevienu reizi 30 gadu garumā, arī lietū un vējā, neesmu izlaidis Lāčplēša dienas gājieni un piemiņas pasākumu Oskaram Kalpakam. Tā ir svēta piemiņa, kura jāgodā ikvienam īstenam liepājniekam. Atceroties barikāžu

laiku, daudzi ir izbrīnīti, ka barikādes bijušas arī Liepājā, ne tikai Rīgā. Patriotiskā audzināšana, par ko skolās daudz runā, mums jau notiek reālā dzīvē. Un liepājnieki – barikāžu dalībnieki noteikti saņems atbalstu no savas pašvaldības,” uzsver J.Raķis.

Viņam un viņa ģimenei Liepājā svarīga gan kultūrvēsturiskā centra saglabāšana, gan jaunas pastaigu takas un promenādes, kur var

aiziet kaut vai balles korpēm kājās: “Iešana no ezera līdz jūrai, izstaigājot Liepāju visā tās plašumā, mums ar sievu ir labākā atpūta. Redzam, ka Covid ierobežojumu laikā cilvēki daudz staigā, un viņiem tas patīk”. Juris Raķis ir gandarīts, ka K.Zāles laukums beidzot likvidēs pārrāvumu starp tramvaja tiltu uz Ezermalas ielu un varēs ērti aizstaigāt līdz Dabas mājai: “Mums būs sakārtota krastmalas promenāde abās kanāla pusēs, tramvajs kursēs arī uz Laumas mikrorajonu, stadiona “Olimpija” pieguļošās teritorijas tiks atvērtas jaunām iespējām. Ļoti daudz izdarīts no tā, ko solījām, bet

vajadzības un iespējas arvien iet plašumā.”

“Mēs visi vēlamies dzīvot kvalitatīvā, drošā un harmoniskā vidē, kurā ir daudzveidīgi un kvalitatīvi mājokļi, ērti transporta sakari, tīra un bioloģiski daudzveidīga dabas vide. Uzskatu, ka Liepāja ir un būs vieta, kur gribas apmesties uz dzīvi, kur gribas atgriezties un palikt – mūsu mājas. Ar mūsu – Liepājas partijas – komandas pieredzi un darba spējām Liepāja kļūs vēl ērtāka dzīvošanai, bērnu audzināšanai un laimīgām vecumdienām,” tā savu redzējumu formulējis deputāta kandidāts.

Liepāju veido ne tikai šeit dzimušie, bet arī “iepūstie”, kuri te jau ilgāku laiku dzīvo un iesaņķojušies. Pie pēdējiem pieder arī Juris Raķis – vēsturnieks un patriots. Lai gan dzimis madonietis, viņa saknes Liepājā sniedzas jau vairāk nekā 30 gadus.

Tieši tik vienkārši un tik sarežģīti, kā tas politikā ir!

Latvijas Darba devēju konfederācijas ģenerāldirektore Līga Meņģelšone kādā diskusijā viņu pieteica kā Liepājas attīstības simbolu. ULDIS SESKS ir vadījis sešus Liepājas domes sasaukumus, pēdējā no tiem amatu atstājis, dalot mēra amata termiņu ar savu koalīcijas partneri. Pieredzējis aptuveni 15 valdības, nojūkot to skaitā. Vadījis Liepāju cauri krīzēm un uzvarām. Augstu novērtēts Rīgā, bieži kritizēts Liepājā Uldis Sesks gatavojas septītajām Liepājas pilsētas domes vēlēšanām. Šoreiz kā trešais vēlēšanu kandidātu sarakstā. Sarunā viņš atzīst, ka, lai arī atstājis amatu, joprojām izjūt lielu atbildību par Liepājā notiekošo un brīžos, kad redz kādu nejēdzību, nespēj palikt vienaldzīgs.

– Kāds ir bijis šis Liepājas domes sasaukums?

– Šobrīd domē ir trīs politiskie spēki un jāsaka, ka valda savstarpēja tolerance. Atceros, ir bijuši laiki, kad ne tikai partiju sastāvs bija raibāks. Kopēju valodu atrast bija gandrīz neiespējami gan tiešā, gan pārnēstā nozīmē. Vienlaikus ar latviešu valodu domes sēdēs skanēja krievu, pat angļu valodas, nerunājot jau par viedokļu dažādību, aktiermeistarības demonstrējumiem, necieņu pret darbu un kolēģiem – kā tirgus laukumā, kur katrs savu preci grib pārdot skaļāk un vairāk.

– Par to daudz ir runāts, tomēr: kāpēc bija nepieciešama mēru maiņa?

– Bez šīs vienošanās nebūtu bijis iespējams izveidot koalīciju, kas spētu sastrādāties, lai turpinātu iesākto darbu. Tā bija izsvērtā rīcība un atbildība pret vēlētājiem, kuri pagājušajās vēlēšanās Liepājas partijai atdeva balsu vairākumu un deleģēja turpināt iesākto darbu. Tāpēc atbilde ir: lai pildītu savus vēlētājiem dotos solījumus.

– Tuvojas nākamās vēlēšanas, priekšvēlēšanu laiks. Cik draudzīgi un produktīvi ir iespējams sastrādāties domē?

– Šis, protams, ir tāds nervozāks laiks. Ierastajā darba ritmā ienāk savstarpēja stīvēšanās, savā ziņā arī zūd koleģialitāte. Viss ir atkarīgs no partneru politiskā brieduma. No sadarbības partneriem mēs kļūstam par konkurentiem, bet tādi ir šīs spēles noteikumi – tieši tik vienkārši un tik sarežģīti, kā tas politikā ir. 20 gados esmu mācījies, ka priekšvēlēšanu laika mērenība savstarpējās attiecībās vienmēr atmaksājas pēc vēlēšanām. Aizvainojumi vai pat apmelojumi var ievilkt sarkanās līnijas, kuras pašiem vien nāktos pārkāpt. Liepājas partija nekad nav izmantojusi apmelojuma kampaņas rīkus. Lepojos, ka esam saglabājuši pašcieņu un šo robežu neesam pārkāpuši. Manuprāt, tas ir politika darba necienīgi. Tā var atļauties rīkoties tikai īso distanču skrējēji – piesplaut aku, sadūļķot ūdeņus. Jāpaiet ilgam laikam, kamēr emocijas un aizvainojumi norimst.

– Darba ikdienā politiķis no liepājniekiem saņem vairāk skarbu pārmetumu vai tomēr labus vārdus?

– Diemžēl politiķis savā darbā ir salīdzinoši neaizsargāts pret uzbrukumiem un apmelojumiem. Neticu tiem, kas saka, ka interneta portālu komentāros rakstītais neaizskar. Agrāk vai vēlāk tomēr iemācāties uzauzēt biežāku ādu, norobežoties vai apzināties, ka dusmīgie uzbrukumi ir emocijas, kuras, iespējams, cilvēks nav mācējis pārvērst pozitīvā enerģijā. Lai gan joprojām brīnos, kur dažkārt rodas tie apgalvojumi, kas tiek uzdoti par īstiem un pārbaudītiem. Ar apbrīnojamu regularitāti pirms katrām vēlēšanām parādās versijas par to, ka Seskam ir nezin cik villas Monako, ekskluzīvas jahtas vai paslepus piederoši uzņēmumi. Gan jau šis gads nebūs izņēmums un līdz vēlēšanām vēl dzirdēsim jaunus izdomājumus no pasaku stāstniekiem komentāros. Mana labākā metode, kā sakārtot domas, ir uzticēties viedokļiem, kurus pauž cilvēki ar pieredzi un zināšanām. Par vērtīgu uzskatu socioloģiskajās aptaujās iegūto informāciju. Nu, piemēram, pēdējās no tām rāda, ka trešā daļa liepājnieku dzīvi Liepājā uzskata par labāku nekā Latvijā kopumā un gandrīz 60 procentu aptaujāto liepājnieku dzīvi pilsētā vērtē kā labu.

Faktiski šis ir viens no politiku priekšvēlēšanu laika uzdevumiem – izvērtēt paveikto pirms no jauna solīt. Ieraudzīt un apzināties gan veiksmes, gan neveiksmes un tikai tad gatavot piedāvājumu jeb programmu turpmākajiem četriem gadiem, turklāt vispirms tādu, kas ietver liepājniekam tiešām nepieciešamas lietas.

” Savā darbā esmu jutis gan gandarījumu, gan izmisumu, gan spītu, gan prieku. Nevaru sūdzēties, ka mana dzīve nav piepildīta. ”

– No vēlēšanām līdz vēlēšanām dome darbojas četrus gadus. Vai ar šādu periodu pietiek, lai partija spētu sevi apliecināt?

– Drīzāk nē. Četri gadi varbūt ir pietiekoši tikai tik, lai vēlētājs novērtētu, vai partija ir uzticama, spējīga strādāt, vai tās vizija sakrīt ar paša vēlētāja cerībām. Tomēr fundamentālu lietu veikšanai ar to noteikti nepietiek. Vismaz atskatoties uz manu pieredzi – un tie ir vairāk nekā 20 gadus seni notikumi. 1997.gadā, kad Liepājā bija ieradies toreizējais premjers Vilis Krištopāns, viņš novērtēja redzēto un secināja, ka Liepāja ir tik

dzijā bedrē, ka zemāk jau nu vairs nav iespējams. Lai no tās izkārpītos un sasniegtu šodienas rezultātu, ar četriem gadiem noteikti nebūtu pieticis, ne arī ar astoņiem. Tas vienkārši nebija iespējams. Tāpēc augstu novērtēju liepājnieku uzticēšanos un vairākkārt doto mandātu vadīt Liepāju un sasniegt rezultātu tādu, kādu redzam šodien. Paldies, ka man bija iespēja šos gadus strādāt!

– Kuras ir tās lietas, uz kurām skatoties, domā: izdevās! Bija visu ielikto pūļu vērts!

– Tās, kas ir tiešām apbrīnojamas. Vēl jo īpaši, ja paši liepājnieki, izmantojot sagatavoto infrastruktūru un atbalsta iespējas, uz tā bāzes spējuši radīt ko jaunu un īpašu. Tādi piemēri ir daudzās nozarēs. Nu, piemēram, deviņdesmito gadu beigās Liepājā bezdarba līmenis bija sasniedzis 25 procentus. Tas, ka pašvaldība nevar izveidot jaunas ražotnes vai vienkārši iedot darbu, bija skaidrs. Vienlaikus bija apziņa: ja tūlīt nesāksim rīkoties, tad bedre būs vēl dziļāka. Bija vairāku gadu meklējumi un šodien Liepājā uzņēmējdarbībā notiek tiešām apbrīnojamas lietas. Tas tiešām ir apbrīnojami, ja šodien vienas mazas pilsētas industriālajos parkos un ekonomiskajā zonā uzņēmumi ražo konveijeru sistēmas tādām globālam milzīm kā “Amazon” vai ugunsdzēsēju un ūdenslīdzēju ekipējuma detaļas, ko izmanto vairāk nekā 30 pasaules valstīs, hidrauliskās galda kājas, ko saviem ražojumiem izvēlēties “Apple” concerns, vai daudz ko citu. Un šie ir tikai daži spilgti piemēri, kas raksturo to uzņēmējdarbības vidi, ko Liepāja spējusi izveidot. Esmu ļoti gandarīts, ka tas ir izdevies un man ir bijusi iespēja tajā piedalīties.

– Uzņēmējdarbībai pašvaldība var veidot atbalsta instrumentus, bet kas ir tās lietas vai nozares, kuras ir tieši atkarīgas no domes darba?

– Tādu lietu ir ļoti daudz – izglītība, veselības aprūpe, kultūra, sports, vide. Un gribu atgādināt, ka arī šajos jautājumos Liepāja bieži ir sākusi ne tikai no nulles, bet arī no negatīva sākumpunkta. Liepājai ir savs teātris, savs orķestris, bet kas bija ar infrastruktūru? Piemēram, koncertzāle. Liepājniekiem sapnis par to bija jau pirms simt gadiem. Tas atkal salīdzinājumam ar domes četru gadu darba ciklu. Bet mums izdevās! Un es joprojām jūtu īpašu savīlņojumu, apmeklējot pasākumus un augstvērtīgus koncertus “Lielajā Dzintarā”. Vienlaikus nevaru aizmirst tos darba mirklus, cilvēkus, ar kuriem kopā strādājām, vārda tiešā nozīmē cīnījāmies, kā pārliecinājam valdību

un ticējām, neskatoties uz grūtībām. Tāpat sporta infrastruktūra, ko Liepāja ieguva premjera Aigara Kalviša laikā. Cik daudzi vēl atceras, ka Liepājai ar savu profesionālu basketbola komandu nebija savas basketbola arēnas, normālas zāles? Tā pakāpeniski tapušas visas Liepājas Olimpiskā centra būves, Vieglatlētikas arēna, Tenisa halle. Pateicoties partijas biedra Māra Kučinska valdībai, ielikām pamatus arī futbola arēnas tapšanai. Bet stāsts jau nav par būvēm, bet par tām iespējām, ko tās dod daudz plašākā, pat pasaules mērogā. Katrs starptautisks sporta notikums jāvis izskanēt Liepājas vārdam pasaulē un devis lielākus un mazākus grūdienus visai viesmīlības un tūrisma industrijai, pakalpojuma nozarei. Tie ir ilgaicīgi ieguldījumi.

” Es sagaidu, ka pēc šīm vēlēšanām Liepājas domē ienāks jaunas vēsmas. Tās ienesīs cilvēki ar labu izglītību, svaigu domāšanu, labu gribu un skatījumu uz pasauli. ”

– Vai tev ir svarīgs novērtējums?

– Visiem ir svarīgs! Mani vecāki gan mani ir audzinājuši tā, ka labi paveikts darbs ir labākais novērtējums. Uzslavas ir tikai papildu apbalvojums. Man, protams, ir bijuši tādi aizkustinoši brīži, kad saņemu labus vārdus, piemēram, no maestro Raimonda Paula par to, kā Liepāja ir mainījusies. Ir cilvēki, par kuriem zinu, ka viņi neglaimo – ja saka, tad tā arī ir, un viņu teiktais man ir svarīgs. Viennozīmīgi, politika darbā augstākais novērtējums ir vēlētāju atbalsts. Un tas ir bijis! Paldies liepājniekiem!

– Varbūt ir kāds īpaši aizkustinošs mirklis, kas palicis atmiņā?

– Tādu ir daudz. Esmu jutis tiešām lielu atbalstu, gan saņemis sirsnīgus vārdus. Joprojām atceros Nīderlandes karalienes Beatrikses vai Beļģu karaļpāra vizīti Liepājā. Liepājnieku prieks un gandarījums, ka mums ir bijis gods to piedzīvot, ir bijis ļoti aizkustinošs. Vienlaikus mīļas atmiņas ir, piemēram, par kādu simtgadnieci, kuru devos sveikt jubilejā kā mērs. Kundzīte, kas nodzīvoja vairāk nekā 100 gadu, mani tā sirsnīgi paaudzināja, ka nevajag visu ņemt pie sirds, ka vajag kustēties, lai spēks būtu, un rādīja kā no rīta pati veic dažus vingrojumus – kājas šķērītē izkustina, lai možums būtu. Daudz ir piedzīvots. Savā darbā esmu jutis gan gandarījumu, gan izmisumu, gan spītu, gan prieku. Nevaru sūdzēties, ka mana dzīve nav piepildīta.

– **Tev personīgi šīs būs citādas pašvaldību vēlēšanas? Liepājas partijas sarakstā startē ar trešo kārtas numuru.**

– Daru to apzināti un mērķtiecīgi. Pēdējās vēlēšanas man iedeava sajūtu, ka politisko konkurentu kampaņas bija vērstas nevis pret mūsu partijas programmu vai paveikto darbu, bet personīgi pret mani. Nedomāju, ka man atkal vajadzētu analizēt visus tos paņēmienus, kas tika izmantoti, uzbrukums un apmelojums. Tā vienkārši notika. Kāpēc? Skaidrs, ka konkurentiem bija grūti apstrīdēt acīmredzamo rezultātu – to, kas sasniegts Liepājas attīstībā. Tad nu cīņa kļuva personiska un diezgan netīra. Partijas valdē esam analizējuši šo laiku, to situāciju, ieguvumus un zaudējumus. Esmu saviem partijas biedriem paskaidrojis savu nostāju. Nevēlos, lai mana "figūra" ietekmē visu spēli. Gribu palikt piederīgs šim darbam, piedalīties, atbalstīt, izmantot savas zināšanas un joprojām Liepājas partijas labo vārdu politikā. Mans pašmērķis nekad nav bijis amats. Mēra amats nav dāvana – tas ir uzdevums strādāt. Ja apņemos, tad faktiski apsolu, ko paveikšu, būdams mērs. Tad vairs nav atkāpšanās ceļa un vietas liriskiem attaisnojumiem. Ja kas neizdodas, ja kas prasa vairāk laika, nekā bija domāts, tas jāprot izskaidrot, parādīt jaunus terminus, bet vienmēr jākustas uz priekšu. To, ko nespēju pieņemt un uz ko norādu arī saviem kolēģiem – nedrīkst

stagnēt! Ir jākustas uz priekšu. Vienmēr! Nedrīkst pasīvi sēdēt un gaidīt kādu labvēlību vai atļauju. Īpaši reģionos. Jāpanāk, ka valdības skats tiek pavērstu Liepājas virzienā un jāpanāk nevis kaut kādi vispārīgi, bet tieši labvēlīgi lēmumi.

” **Jāpanāk, ka valdības skats tiek pavērstu Liepājas virzienā un jāpanāk nevis kaut kādi vispārīgi, bet tieši labvēlīgi lēmumi.** ”

– **Kā norit sadarbība ar šo valdību?**

– Dažādi. Ir sajūta, ka atgriežamies kādos pirmsākumos. Ja Kalviša, Dombrovska un Kučinska valdības bija skaidri orientētas uz spēcīgu reģionu attīstību, tad tagad valda zināmi centralizācijas mēģinājumi. Kad Liepājas ostai klājās grūti, jeb drīzāk neklājās nemaz, tad valsts ostu negribēja, lai arī toreiz to gribējām mēs. Pagājuši daudzi gadi. Osta veiksmīgi darbojas, un tagad tā atkal ir interesanta valstij. Protams, par visu ir jādiskutē un to tagad darām. Iespējams, ka manus protestus un nepiekāpību kāds tulko kā iespītēšanos, stūrgalvību, bet kāpēc es to daru? Tāpēc, ka bez ostas mēs nebūtu mācējuši tikt paši galā ar tiem izaicinājumiem vai krīzēm, kas nāca 2009. gadā vai pēc Metalurga darbības apturēšanas. Pie šīs domas turos, jo Liepājai jādzīvo drošībā un līdzsvarā – kādai

no nozarēm sašķoboties, darbojas citas, un pilsēta turpina dzīvot savu dzīvi. Skaidri apzinās, ka neesam kāda liela banka, kuru valdība mestos glābt. Pašiem būtu jāprot tikt galā.

– **Vai ir bijusi vēlme savu rūpniecību nest tālāk, doties uz Rīgu, varbūt Briseli un pierādīt sevi tur?**

– Uz Briseli noteikti ne. Bet aicinājumus doties uz Rīgu un ieņemt vadošus amatus, esmu saņēmis ļoti daudz. Vienmēr rūpīgi izsvēris pirms atbildēt ar atteikumu. Skaidrs, ka ir tā sajūta: vadot Liepāju cauri krīzēm un uzplaukuma gadiem, pieredze ir iegūta tik liela, ka varētu uzņemties arī kādu valstisku amatu. Tomēr mani atbaida tās politikas spēlītes un mūžīgie piekāpšanās ceļi. Pie tam es nekad neesmu bijis sajūsmā par Rīgu kā dzīvesvietu. Tas nepieradināmais liepājnieku raksturs un spītība nav Rīgas gaiteniem. Lai kādas būtu priekšrocības, mani tas neuzrunā. Tomēr nedomāju koķetēt ap šo jautājumu, jo vēl visādi var būt.

– **Vai, esot mēra krēslā, brīžiem nav pārņemusi sajūta, ka Liepāja var būt pašpietiekama kā maza valsts?**

– Ir jau gan tā bijis. Tomēr laikam Ventspilij vairāk pietāvē tā lielība, ka varam iztikt bez Latvijas, bet Latvija bez mums nevar (smejas). Mēs esam Kurzemes kodols

kultūrā, medicīnā, izglītībā, sportā, rūpniecībā, un tas ir labs sasniegums.

Tas, ar ko neesmu apmierināts un kam vajadzētu pievērst vairāk uzmanības, ir izglītības nozare. Un te es domāju, ka Liepājas profesionālās un augstākās izglītības iestādes nav spējīgas piedāvāt tādas mācību programmas tehniskajās un inženierzinātnēs, kas būtu svarīgas Liepājas ekonomikai. Šī savukārt ir valsts kompetence. Pašvaldība var tikai līdzdarboties. Zinātniski pētnieciskajam darbam, kompetencei var veidot sadarbības formas, bet finansējumam un uzdevumam jānāk no valsts. Šobrīd, mazinot Liepājas Universitātes prestižu, nez vai kāds būs ieguvējs. Tas traucē gan studentu, gan kvalitatīva mācībspēka piesaisti.

Cita lieta ir bērnudārzi un vidējās izglītības iestādes – to sakārtošanā, modernizācijā ieguldīts ļoti nopietns darbs, kas aizsākās vēl sadarbībā ar Aigara Kalviša valdību un turpinājās Māra Kučinska laikā. Šobrīd notiek pielāgošanās jaunajām izglītības prasībām, bet pandēmija daudz ko ir aizkavējusi. Tas, ko gribu uzsvērt: lai cik draudzīgs mums būtu bijis kāds premjers, katru savu projektu esam rūpīgi gatavojuši un aizstāvējuši. Tāpat vien Liepājai nekas nav iedots! Šobrīd gan pašvaldības ienākumi šajā gadā tika samazināti par pieciem procentiem. Naudas izteiksmē tie ir divi bērnudārzi.

– **Liepājai vairākkārt piešķirts galvaspilsētas tituls.**

– Ārpus Rīgas noteikti esam ar ambīcijām un potenciālu, kas var piemist galvaspilsētas mērogiem. Liepāja ir pirmā pilsēta, kas ieguvusi Eiropas Sporta pilsētas titulu. Bijām Latvijas Jauniešu galvaspilsēta. Šobrīd gatavojamies cīņai par Eiropas Kultūras galvaspilsētas titulu 2027.gadā. Vēsturiski esam uz laiku bijuši Latvijas galvaspilsēta – valdības mājvieta. Atmodas laikā, pateicoties Liepājas mākslinieku darbībai, esam dēvēti par rokmūzikas galvaspilsētu. Vēl ir dzirdēts, ka Liepāju dēvē par vasaras festivālu galvaspilsētu, rallija galvaspilsētu. Visi šie tituli ir bijis novērtējums liepājnieku darbam.

– **Savu neatlaidību turpināt darbošanos politikā bieži esi skaidrojis ar mērķi pabeigt to, ko esi iesācis, darāmā vēl ir daudz. Kāds vadmotīvs ir šodien?**

– Es sagaidu, ka pēc šīm vēlēšanām Liepājas domē ienāks jaunas vēsmas. Tās ienesīs cilvēki ar labu izglītību, svaigu domāšanu, labu gribu un skatījumu uz pasauli. Mūsdienu pasaulē viss notiek tik strauji – tehnoloģijas, iespējas, pieprasījums. Temps un iespējas ir mainījušās, Liepājai jātieks tām līdzī. Liepājai jāatrod sava vieta šodienīgā un nākotnes izglītībā. Un to spēj nodrošināt cilvēki ar svaigu redzējumu, rītdienas skatījumu. Bez vēlmes tērēt laiku strīdos un apvainojumos, bet ar cieņu pret pagātnes notikumiem, pieredzi un ar svaigu skatu nākotnē. Tieši ar šādu domu esam veidojuši Liepājas partijas sarakstu vēlēšanām. Lai top!

Ceļš uz Liepāju kā Eiropas Kultūras galvaspilsētu ir arī ceļš uz vienotu Liepāju

Herberts Laukšteins,

SIA “Liepājas teātris” valdes priekšsēdētājs un mākslinieciskais vadītājs, režisors un pedagogs, četru bērnu tēvs.

Maģistra grādu teātra mākslā ieguvis Maskavā.

2017. gadā iecelts par Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieku.

Dzimis 1954. gadā.

Par Liepāju Herberts Laukšteins saka, ka tā ir vieta, kur viņš jūtas labi, jo te ir viņa ģimene, viņa darbs ar nopietniem un lieliem izaicinājumiem, izcili darba kolēģi, ar kuriem ir noiets skaists ceļš, un radīti tālejoši mērķi par Liepājas teātra nākotni. “Lai kurā pasaules malā es atrastos, Liepāja man ir vieta, kur vienmēr gribu atgriezties, jo šeit es jutos piederīgs un vajadzīgs. Šeit man ir iespēja baudīt jūras, meža un *rock’n’roll* tuvumu un klātbūtni, šo īpašo vēsturisko un ģeogrāfisko mantojumu. Kolorīta pilsēta, kuru esmu iemīlējis, kaut arī esmu ienācējs.”

Herberts Laukšteins ir pārliecināts, ka kultūra nav tikai izklaide – tā ir liepājnieku esība, asinsrite un gars. Viņaprāt, kultūra ir cilvēkos, tradīcijās un prasmēs, kultūra ir vidē, kurā dzīvojam. “Liepājas kultūras dzīve, Eiropas mēroga kultūras notikumi kā magnēts piesaista cilvēkus no citām pilsētām un valstīm, bet šobrīd visvairāk pēc tās izslāpuši ir paši liepājnieki. Pandēmija ilgāku laiku turējusi kultūru iegrožotu, taču ceram jau vasarā piešķirt šai nozarei dubultu spēku,” optimistiski nosakņots H.Laukšteins.

Par Liepājas gatavošanos kļūst par Eiropas kultūras galvaspilsētu 2027. gadā ilggadējais Liepājas teātra vadītājs domā, ka svarīgs ir pats ceļš, kuru mēs ejam, lai iegūtu titulu un galvenais ieguvums ar pievienoto vērtību būs tieši gatavošanās process – aizvest Liepāju līdz šādam novērtējumam un atzinībai. “Tas ļaus mums, liepājniekiem, ne tikai celt pašapziņu, bet arī pavērs mūsu domāšanu mazliet citā rakursā – no industriālas ražošanas pilsētas ar ikdienas problēmām uz garīgām un trauslākām vērtībām mūsu dzīvē,

” **Liepājas kultūras dzīve, Eiropas mēroga kultūras notikumi kā magnēts piesaista cilvēkus no citām pilsētām un valstīm, bet šobrīd visvairāk pēc tās izslāpuši ir paši liepājnieki.** ”

kuras varbūt ikdienā ne vienmēr ieraugām un novērtējam.”

Runājot par kultūru daudzveidību Liepājā, Herberts Laukšteins uzsver: “Es Liepāju redzu kā dažādu tautību pilsētu ar vienotu dialogu. Katras tautas kultūra ir mūsu bagātība. Tieši tāpēc teātri redzu kā vienojošu faktoru un dažādu kultūru “vēstnesi” visiem mūsu Liepājas iedzīvotājiem. IZRĀDES VAR BŪT GAN DZIMTĀJĀ VALODĀ, GAN BILINGVĀLAS, GAN BEZ VALODU

barjerām – piemēram, Liepājas teātrī iestudētā izrāde “Precības”. Mūsu mērķis ir pulcināt uz tām ikvienu potenciālo skatītāju. Arī ar festivāla “Zelta maska” izrādēm turpināsim vest uz Liepāju kvalitatīvu mākslu, kas var kalpot kā saliedēšana starp liepājniekiem, jo Liepāja ir liepājnieki.”

Herberts Laukšteins pārliecināts, ka līdz 2022. gada nogalei izdosies īstenot Liepājas teātra lielo sapni par teātra mazo zāli, kas tiek lolota kopš pagājušā gadsimta. Tas dos iespēju Liepājas teātrim kļūt par pilnvērtīgu 21.gadsimta atvērtā tipa teātri, kur ikviens interesents varētu atnākt jebkurā laikā, iegūt informāciju, uzzināt ko jaunu par teātri un tā aizkulisēm, padarboties teātra interaktīvajā telpā un interesanti pavadīt laiku teātra gaisotnē.

Iedot ekonomikai jaunu dzirksti

Uldis Hmieļevskis

Liepājas Speciālās ekonomiskās zonas pārvaldnieka vietnieks, rallija organizators un biedrības "Liepājas rallija komanda" valdes loceklis.
Dzimis 1979. gadā.

Liepājas Speciālās ekonomiskās zonas pārvaldnieka vietnieks Uldis Hmieļevskis uzskata, ka liepājnieku spīts, ambīcijas, asums, skarbums – tās ir īpašības, ar ko Liepāja izceļas pārējo pilsētu starpā. Un tās palīdzējušas arī ekonomikā – piemēram, uzdrīkstēšanās deviņdesmitajos gados dibināt Speciālo ekonomisko zonu vai šī

brīža stratēģiskais redzējums, lai sakārtotu bijušā "Liepājas metalurga" teritoriju, kura vairs neatradīsies aiz augstiem un slēgtiem žogiem.

Jau tuvākajā nākotnē bijuši "Liepājas metalurga" teritorija tiks pārveidota par zaļāko un mūsdienīgāko industriālo parku 120 ha platībā. "Ikdienā pieņemt

lēmumus, kas ietekmēs pilsētas izaugsmi nākotnē – šie procesi mani motivē, aizrauj un ļauj izvirzīt arvien augstākus mērķus," saka U.Hmieļevskis.

Kad viņš uzaicināts strādāt Liepājā, ekonomika pilsētā bija sabrukusi, taču tas viņu nenobaidīja. "Zināju, ka būs jāstrādā daudz un sarežģītos apstākļos. Šobrīd redzu, ka

ieguldītais darbs palīdz attīstīties ne tikai uzņēmējdarbības jomai pilsētā, bet arī parējās nozares aug un pilnveidojas. Tas man nozīmē ļoti daudz."

” Zināju, ka būs jāstrādā daudz un sarežģītos apstākļos. Šobrīd redzu, ka ieguldītais darbs palīdz attīstīties ne tikai uzņēmējdarbības jomai pilsētā, bet arī parējās nozares aug un pilnveidojas. ”

Pirms četriem gadiem Uldis Hmieļevskis kā SEZ pārvaldnieka vietnieks aktīvi sāka strādāt, lai risinātu bezdarba jautājumus pilsētā, jo šīs jomas sakārtošana bija iedzīvotāju prioritāte. Tika izvirzīts mērķis izveidot 2000 jaunas darba vietas un uzcelt 10 jaunas rūpnīcas. Kvantitatīvais rādītājs ir izpildīts, un bezdarba

rādītāji šajā laikā nokritās līdz vēsturiski zemākajam līmenim pilsētā, tomēr šobrīd ir svarīgi turpināt iesākto, taču jau citā līmenī. "Kvantitātei ir jāpāraug par kvalitāti, tas ir mans un manas komandas nākamais mērķis. Lai ikviena darbība nestu augstāku pievienot vērtību – labklājības pieaugumu, augstāku atalgojuma līmeni, jaunas un mūsdienīgu prasībām atbilstošas ēkas un dzīvojamais fonds, kā arī izglītības iestādes ar mūsdienīgu aprīkojumu," uzskaita Uldis.

Viņš neslēpj, ka ir gandarījums par iespēju strādāt un sakārtot Karostas teritoriju, par izveidotajām rūpnīcām, piesaistītajām investīcijām. Jau šobrīd Karostā ir uzceltas divas jaunas rūpnīcas, trešās rūpnīcas celšana ir procesā, bet tuvākajā laikā tiks celta jau ceturrtā rūpnīca. Procesus dzen uz priekšu, protams, komandas spēks, pareizais redzējums un vīzija.

Viltus cerībām nav vietas ne sportā, ne politikā

Artis Lagzdīņš

Ilggadējs Sporta pārvaldes vadītājs, tagad LOC valdes loceklis un Vieglatlētikas manēžas vadītājs.
Treneris sporta klubā "Liepājas lauvas".
Dzimis 1976. gadā.

Absolvējot augstskolu, ilggadējais Sporta pārvaldes vadītājs un sportistu treneris Artis Lagzdīņš izvēlējās maģistra darba tēmu, kurā detalizēti iedziļinājās, kā pārdomāti un kvalitatīvi veidot sistemātiskumu sporta politikā Liepājā. Viņa redzējums bija saistīts ar to, ka sporta skolai ir jābūt kā Sporta pārvaldes struktūrvienībai, nevis kā dažādām un savstarpēji nesaistītām struktūrām. 2004. gadā šo modeli Liepājā izdevās īstenot

un bijām pirmie Latvijā, kas sistemātiski un pārdomāti sakārtoja sporta jomu.

"Šobrīd vairāk nekā divus gadus procesā ir nākamais attīstības solis, un tas saistīts ar Sporta veselības projektu, piesaistot sporta skolai speciālistu, kurš pēc sporta veselības pārbaudēm ar konkrētiem rezultātiem par audzēkņu veselības stāvokli ar treneriem pārrunā vēlamo treniņu

plānu un darba metodes," skaidro A.Lagzdīņš. Tas nepieciešams, jo sporta skolu treneriem reizēm pietrūkst zināšanu, kā runāt ar vecākiem par bērnu sportisko audzināšanu. Bet situācijai vidū ir audzēknis, kurš klausā visus pēc kārtas – gan vecākus, gan trenerus, gan vēl citus viedokļu līderus. Tas beidzas ar audzēkņu izdegšanu, un

šādi jaunieši sportu pamet. Sporta veselības centrs dod objektīvus rādītājus, pēc tam var vērtēt dinamiku un izdarīt objektīvus secinājumus. Papildus tiek izglītoti arī treneri, lai varētu izskaust problēmu ar viltus cerībām. "Nedrīkst barot cilvēkus ar viltus cerībām!" ir tiešs A.Lagzdīņš.

” Liepāja ir vieta, kura attaisno visas manas cerības sportā, sadzīvē, kultūras jomā un citās. Ja procesos ir loģiskums un sistemātiskums, tad rezultāts neizpaliks. ”

Strādājot par treneri, Artis ir pārliecinājies, ka kopumā nav izšķirošanas nozīmes tam, ir vai

nav talants jauniešiem, taču pareiza un pārdomāta iespēja nodarboties ar sportu ir jādod visiem. Lai pēc tam pats audzēknis varētu pieņemt lēmumu. "Ir jāiedod pareiza sagatavošanās, pirms tiek izdarīta izvēle. Arī tad, ja izvēlas sportu neturpināt profesionālā līmenī."

"Liepāja ir vieta, kura attaisno visas manas cerības sportā, sadzīvē, kultūras jomā un citās. Liepāja ir saimnieciski pareizi vadīta pilsēta un neliek man just vilšanos. Ja procesos ir loģiskums un sistemātiskums, tad rezultāts neizpaliks. Pēc šāda dzīves moto esmu strādājis. Uzslavas nekad man bijis mans pašmērķis, bet, kad dzirdu labus vārdus no kolēģiem un ekspertiem ārpus Latvijas, tas man dod spēku un enerģiju iesāktu turpināt ar vēl lielāku jaudu," saka Artis.

5. jūnijā par 5. sarakstu!

Liepāja
Pašvaldību vēlēšanas 2021. gada 5. jūnijā

Liepājas partija

1. Gunārs Anšņš

2. Andrejs Rjabcevs

3. Uldis Sesks

4. Vilnis Vitkovskis

5. Helvijs Valcis

6. Kristīne Niedre-Lathere

7. Gints Reķēns

8. Edvīns Striks

9. Uldis Hmieļevskis

10. Herberts Laukšteins

11. Aivis Tints

12. Roberts Klēpis

13. Dace Kārkla

14. Artis Lagzdīņš

15. Inga Auziņa

16. Jānis Vozņesenskis

17. Jānis Džeriņš

18. Jūris Raķis

1804401